Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1737 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 26 noiembrie 1954

Popoarele pot impune securitatea Europei și pacea lumii!

ÎNTRE 18-23 NOIEMBRIE s-a desfășurat la Stockholm sesiunea ordinară a Consiliului Mondial al Păcii. La sesiune au luat parte aproape 400 de delegați reprezentînd milioane de oameni de cele mai diferite convingeri și credințe din zeci de țări. Alături de luptători binecunoscuți pentru cauza păcii ca Hewlett Johnson, Isabelle Blum, Alexandr Fadeev, Ilya Ehrenburg, Ana Seghers, Liu-Nin-I, Alfredo Varela au venit la sesiune oameni ca scriitorul vest-german Paul Distelbarth și doamna Thea Arnold fostă deputată în parlamentul de la Bonn; senatorul Salvador Alende vicepreședintele senatului chilian, celebrul profesor cardiolog mexican, Enrique Cabrera, reverendul indian J. S. Williams, directorul revistei canadiene „Autority" Jean Vicent, deputatul algerian S. Kadur și alții. Componența asistenței la lucrările acestei sesiuni — prezența a numeroase personalități care pînă acum se țineau la o parte de acțiunile pentru apărarea păcii — a reflectat cu tărie lărgirea continuă a mișcării mondiale pentru pace, a reflectat procesul adînc de clarificare a maselor care-și dau seama mereu mai bine de necesitatea luptei hotărîte împotriva pericolului unui nou război.

Actuala situație internațională este de așa natură încît nici un om căruia pacea îi este scumpă nu poate să nu se gîndească la felul cum se vor desfășura evenimentele în viitorul apropiat. E cert că încordarea internațională a slăbit într-o oarecare măsură. La conferința de la Berlin a fost reluat după o serie de ani, contactul dintre cele patru mari puteri. A fost restabilită pacea în Indochina. Adunarea Generală O.N.U. a aprobat în unanimitate proiectul comun prezentat de cele patru mari puteri și Canada în problema reducerii înarmărilor și interzicerii armelor de exterminare în masă. E de prisos să mai arătăm cît de importantă a fost pentru obținerea acestor rezultate pozitive influența uriașă exercitată asupra situației internaționale de mișcarea mondială pentru apărarea păcii.

Există însă în momentul de față primejdia ca rezultatele dobîndite pe drumul destinderii încordării internaționale să fie subminate, anihilate. Dușmanii păcii, cercurile agresive din S.U.A. și partenerii lor încearcă să sape acordurile de la Geneva creînd pacte agresive și organizînd noi provocări în Asia de sud-est, ei continuă cursa înarmărilor, grăbesc reînvierea militarismului german. În lumina acestor fapte, primul punct examinat la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii — asigurarea colaborării tuturor statelor Europei în scopul organizării securității lor colective — capătă o importanță deosebită. Forțele agresive care încearcă să obțină ratificarea acordurilor de la Londra și Paris țintind reînvierea Wehrmachtului urmăresc scindarea Europei, transformarea ei în focarul unui nou război mondial. Uniunea Sovietică opune acestor planuri nefaste ideia nobilă a făuririi unui sistem de securitate colectivă în Europa. În nota sa din 13 noiembrie, U.R.S.S. a luat — după cum se știe — inițiativa convocării la 29 noiembrie a unei conferințe a tuturor statelor europene în problema securității colective.

Discutarea în Consiliul Mondial al Păcii a problemei colaborării tuturor țărilor Europei de către reprezentanții a zeci de țări arată că cele mai largi pături ale opiniei publice sprijină ideea securității colective în Europa. Atît rapoartele prezentate în această problemă de Ambrogio Donini (Italia) și Gilbert de Chambrun (Franța) cît și intervențiile altor numeroși delegați au subliniat necesitatea acțiunii urgente și hotărîte a oamenilor iubitori de pace pentru zădărnicirea acordurilor de la Londra și Paris. E lesne de observat că dacă aceste acorduri vor fi ratificate, în Europa va fi creată o nouă situație care va însemna o agravare a primejdiei de război, deoarece în centrul continentului european va apare o armată germană revanșardă. Cercurile oficiale americane și acoliții lor se grăbesc foarte mult să ratifice acordurile de la Londra și Paris tocmai pentru că vor ca opinia publică să nu aibă timp să-și dea seama de primejdie și să-și facă simțită forța.

Ca o puternică chemare la vigilența și luptă răsună cuvintele mesajului adresat popoarelor lumii de Consiliul Mondial al Păcii: **„Popoarele trebuie să opună rezistență ratificării acordurilor de la Londra și Paris. Popoarele trebuie să ceară începerea imediată a unor tratative între cele patru puteri în scopul unificării Germaniei pe calea unor alegeri libere, precum și în scopul încheierii tratatului de stat cu Austria. Popoarele trebuie să ceară începerea imediată a unor tratative între toate statele europene indiferent de orînduirea lor pentru a-și asigura securitatea și prosperitatea generală pe calea colaborării între ele".**

Acest mesaj ca și toate celelalte documente ale sesiunii sînt pătrunse de ideea că numai o puternică mișcare a popoarelor înseși poate împiedica scindarea lumii în blocuri opuse unul altuia, că numai lupta unită a milioanelor de oameni poate elibera omenirea de povara grea a cheltuielilor militare și poate asigura colaborarea rodnică, pașnică, între state. Subliniind că tendința puterilor occidentale de a-i reînarma pe revanșarzii germani va duce la o întețire a cursei înarmărilor și va torpila eforturile îndreptate spre realizarea dezarmării, rezoluția Consiliului Mondial al Păcii cu privire la lupta pentru dezarmare și interzicerea armelor de exterminare în masă cheamă popoarele din lumea întreagă să ceară pretutindeni și în permanență guvernelor și Organizației Națiunilor Unite reducerea generală a înarmărilor și interzicerea armelor de exterminare în masă. Subliniind posibilitatea ajungerii rapide la un acord în privința interzicerii armelor de exterminare în masă, rezoluția cere guvernelor să facă primul pas în această direcție prin realizarea unui acord în ce privește interzicerea tuturor exploziilor experimentale efectuate cu bombe atomice și cu hidrogen. Pentru a contribui la unirea tuturor forțelor care doresc menținerea păcii și continua destindere a atmosferei internaționale, Consiliul Mondial al Păcii a luat hotărîrea de o deosebită însemnătate de a convoca în cea de a doua jumătate a lunii mai 1955 un mare Congres Mondial al reprezentanților tuturor forțelor iubitoare de pace.

Consiliul Mondial al Păcii a dezbătut și alte numeroase probleme privind chestiunile păcii în Asia și în alte părți ale lumii. Consiliul a adoptat o rezoluție în care cheamă popoarele Asiei la luptă împotriva blocului agresiv al Asiei de sud-est, împotriva remilitarizării Japoniei, pentru unificarea pașnică a Coreei. Au fost adoptate de asemenea rezoluții în care se demască amestecul străin în treburile țărilor Americii Latine, precum și presiunea exercitată de puterile imperialiste asupra țărilor dependente și semidependente în scopul obținerii de baze militare și carne de tun.

Continuîndu-și acțiunile perseverente în domeniul strîngerii relațiilor de colaborare internațională pe plan cultural, Consiliul Mondial al Păcii a adresat popoarelor o chemare cu privire la sărbătorirea marilor date culturale din acest an.

Fără îndoială că rezultatele sesiunii de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii vor contribui la lărgirea și întărirea mișcării mondiale pentru apărarea păcii. Documentele adoptate la această sesiune vor ajuta milioane de oameni să se pătrundă de răspunderea ce le revine, de necesitatea de a lupta activ pentru zădărnicirea planurilor întunecate ale celor care urmăresc scindarea lumii în blocuri opuse și dezlănțuirea unui nou război.

Poporul nostru devotat cauzei păcii a urmărit cu interes și cu încredere lucrările sesiunii de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii. Delegația R. P. R. a contribuit activ la succesul sesiunii. Reprezentanții noștri au exprimat și cu acest prilej hotărîrea noastră, a tuturor constructorilor socialismului din Romînia, de a fi în primele rînduri ale luptei pentru securitatea colectivă în Europa, pentru pace în întreaga lume. Oamenii muncii din patria noastră, vital interesați în zădărnicirea uneltirilor dușmanilor păcii, aprobă și sprijină hotărîrile Consiliului Mondial al Păcii. Noi sîntem convinși că popoarele pot și trebuie să preîntîmpine reînarmarea Germaniei, adîncirea scindării Europei și o nouă cursă a înarmărilor.

Plecarea delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne la Tirana

La data de 25 noiembrie a.c. a plecat la Tirana pentru a participa la sărbătorirea celei de a X-a aniversări a eliberării Albaniei, delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne, formată din tov. Dumitru Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducătorul delegației, și tov. Nicolae Cioroiu, locțiitor al Ministrului Afacerilor Externe; din delegație mai face parte tov. Nichifor Stere, Ambasadorul R.P.R. în R. P. Albania. (Agerpres).

Să folosim resursele locale

Folosirea resurselor locale oferă nenumărate posibilități de creștere a producției bunurilor de larg consum necesare oamenilor muncii. Aceasta o dovedesc și faptele de mai jos culese din raionul Rîmnicu-Vîlcea.

Descoperirea resurselor locale și punerea lor în valoare constituie o înaltă datorie patriotică la înfăptuirea căreia utemiștii și toți tinerii sînt chemați să participe cu toată priceperea și însuflețirea lor.

FABRICA DE SUCURI RÎURENI

Întotdeauna, din vremurile înegurate de cotropirile sîngeroase ale otomanilor, țăranii satelor din șesul Olteniei și Bărăganului cunoșteau bogăția fără de seamăn a codrilor ce acoperă dealurile și colinele de sub poalele Carpaților.

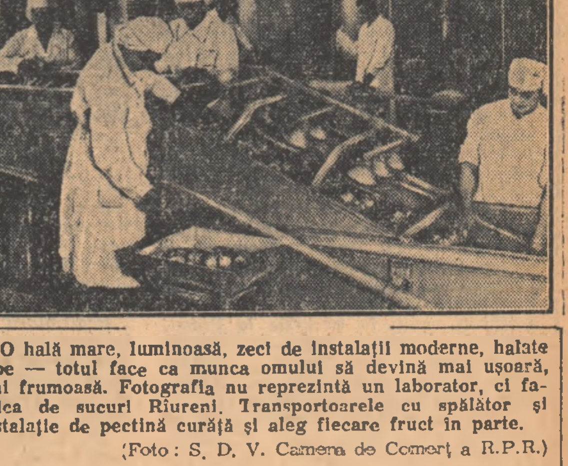
Cînd se abătea turcimea cu oaste multă spre țările romîne, tîrgoveții și meșteșugarii mărunți din Craiova porneau pe drumul bejeniei, în sus spre codrii Rîmnicului, spre zăvoaiele și vîlcelele liniștite ce întovărășesc apele limpezi ale rîurilor coborîte de sus din munți. Aci, așteptînd să treacă urgia, trăiau culegînd fructele pomilor, hrănindu-se cu bogăția de smeuriș și poame ce le dădeau codrii de pe valea Oltului.

★

Și iată că acum în zilele noastre în ținutul acesta — la a opta piatră kilometrică pe drumul ce coboară de la Rîmnic — s-a ridicat o fabrică mare luminoasă, cu mașini și utilaj nou, venit direct dintr-o fabrică din Uniunea Sovietică. Proiectul fabricii, profilul, dispunerea utilajului și a secțiilor, întregul proces tehnologic de producție — a fost realizat de către ingineri și specialiști sovietici. Construcția lui a început în toamna anului trecut. Iarna, viscolul și zăpada au întrerupt lucrările. Ele au fost reluate în primăvara aceasta într-un ritm mai viol și în zilele lui august 1954, fabrica a început să dea primele cantități ale unui produs abia cunoscut, dar deosebit de apreciat și valoros: sucul natural de fructe. Curînd producția noii fabrici a început să crească la cifre cu adevărat de record. De la înființarea ei și pînă acum, s-a obținut o producție de două ori mai mare decît cea obținută de toate fabricile de sucuri de fructe din întreaga țară în doi ani. Toată bogăția pomicolă și de bace (fructe de pădure) atît de vestită a raionului s-a dovedit acum insuficientă pentru halele mari ale fabricii. Se aduc, la fabrica de la Rîureni, fructe din raioanele și chiar regiunile vecine.

Sucul este un produs natural din fructe și are importante calități nutritive. Un litru de suc conține aproape 12 la sută zahăr, vitamine, aciditate și aroma naturală a fiecărui fruct.

Este un bun înlocuitor al fructelor și avantajele pe care le prezintă îl fac consumabil în tot timpul anului; el este mai ușor de asimilat decît fructul, recomandat pentru copii, bătrîni și bolnavi, un excelent aliment, fiind concentrarea fructelor de cea mai bună calitate. Sucul din struguri conține importante cantități de glucoză, recomandabilă în special bolnavilor de cord. Sucul de mere conține acid malic iar cel de afine substanțe tanante ce se aplică cu succes în tratamentul unor boli de stomac. Toate acestea fac din sucul de fructe un aliment valoros ce are proprietatea — deoarece este pasteurizat — de a fi păstrat timp îndelungat. Și acum să vizităm fabrica...

O hală mare, luminoasă, zeci de instalații moderne, halate albe — totul face ca munca omului să devină mai ușoară, mai frumoasă. Fotografia nu reprezintă un laborator, ci fabrica de sucuri Rîureni. Transportoarele cu spălător și instalație de pectină curăță și aleg fiecare fruct în parte.

(Foto: S. D. V. Camera de Comerț a R.P.R.)

Fructele ce sosesc — mere, pere, smeură, mure, afine, struguri — se depozitează într-o hală de sortare unde se aleg doar cele mai bune. Apoi sînt trimise pe o bandă într-o mașină de spălat și de aci ridicate cu transportoare, trec printr-o serie de dușuri ce le spală. Mai departe pe o bandă de control se verifică încăodată calitatea fiecărui fruct în parte. Cu ajutorul unui transportor „gît de lebădă" fructele ajung în zdrobitor și de aici cu cărucioare speciale la presă. După presare sucul ce rezultă se strînge în cazane mari emailate unde printr-un sistem de încălziri și procedee tehnice de filtrare se elimină impuritățile. Urmează ultimele operații: turnarea în sticle, capsularea automată și pasteurizarea. Aceasta este fabrica de la Rîureni. Să cunoaștem acum și oamenii, pe cei mai buni dintre ei.

La presă, lucrează tînăra Vișan Maria. Ea este cunoscută în fabrică prin organizarea pe care a introdus-o la locul de muncă. Lîngă ea, alături de uriașele cazane, Pițigoi Gheorghița schimbă plăcile de filtru pentru limpezirea sucului. În sala nr. 2 cunoaștem alți tineri: Câtea Elisabeta de la mașina de umplut și Mojoiu Elisabeta, muncitoare la fabricarea siropului.

În jurul mașinilor sau la centrala de forță lucrează mecanicul de întreținere Dinu Mircea, absolvent al școlii medii tehnice. În laborator, inginerul utemist Emanoil Stănescu, analizează probe din materia primă, verifică un produs finit, sau controlează respectarea fazelor tehnologice de producție.

Veniți din satele de prin văioagele și zăvoaiele Rîmnicului, tinerii aceștia, alături de cei în vîrstă, muncesc pentru a da oamenilor muncii produse de bună calitate.

ÎNTREPRINDEREA RAIONALĂ

Întreprinderea raională: *iată un lucru de însemnătate locală, de multe ori cunoscut doar de oamenii din raion. Și totuși roadele muncii ce se desfășoară aici, resursele scoase la lumină în fiecare raion se varsă ca niște mici pîrîiașe în marele fluviu ce-l constituie economia națională. Să vedem împreună o asemenea întreprindere.*

Două milioane cărămizi

La marginea dinspre Olt a orașului Rîmnicu-Vîlcea, aproape de linia ferată, se întind niște pămînturi sterpe cu viroage neumbrite, roase de ploi. Belșugul straturilor de argilă de o calitate superioară pe care-l conține acest pămînt a atras — cu vreme în urmă — atenția stăpînilor multor bogății ale Rîmnicului de ieri, care au stabilit aici o cărămidărie cu mijloace primitive și muncă manuală.

Întreprinderea de acum nu mai are nici o asemănare cu cărămidăria de acum zece ani. S-au adus mașini și utilaje, s-au înălțat noi uscătorii și s-au înmulțit cuptoarele de ars. S-au instalat două locomobile, două prese și un malaxor și s-au adus multe vagonete. S-a creat și o secție de teracote. Fabrica a produs în acest an peste două milioane cărămizi, depășind cu 10 la sută planul de fabricație. Dar nu numai fabrica s-a transformat și a crescut. Aci muncesc oameni ce-și împletesc eforturile pentru o cît mai mare productivitate. Tehnicianul Clen Teodor a conceput un sistem de alimentare pe bandă a malaxorului care înlocuiește automat munca a mai multți oameni, iar tovarășii Zacorneanu Mihai și Boari Iulian, își depășesc regulat normele cu 120—130 la sută.

28 căruțe

Pe o stradă a orașului, exista un atelier vechi, părăsit, cu unelte uzate și stricate, acoperite de rugină. A intrat acolo un grup de meseriași buni care au șters rugina nepăsării, au reparat sculele, au adus altele noi și au pornit din nou atelierul de fierărie și rotărie. A fost trecut în planul sfatului popular cu mențiunea „reparații de căruțe". Mult timp s-a făcut acest lucru. Secția de fierărie dădea piesele metalice necesare pentru căruțe.

În mijlocul acestui grup de fierari și rotari se găsesc oameni cu multă tragere de inimă, buni meșteșugari, ca fierarul Tembea Dumitru și utemiști ca Mircea Berbecea mereu în fruntea listelor de evidențiați din ultimul timp. Așa că s-a trecut și la producția de căruțe tip „Stas". Numai în ultimul trimestru au ieșit pe porțile înguste ale atelierului 28 de căruțe tip, care au luat drumul gospodăriilor de stat.

Din furdale

Dacă ai fi mers pe o stradă a Rîmnicului pe la mijlocul acestei veri, ai fi văzut un lucru nou: grupuri de orășeni și țărani din satele raionului, strînși în jurul unor standuri. Desigur că te-ai fi apropiat să vezi despre ce este vorba și ai fi descoperit că acolo se vînd... sandale. Deasupra o firmă modestă. Atelierul de cismărie al întreprinderii raionale „8 Martie". Este într-adevăr un atelier mic: doar vreo zece muncitori lucrează aici. Dar despre ei s-a dus vestea în tot raionul. S-au vîndut la standuri peste 400 perechi de sandale făcute de ei din deșeurile de piele și furdale ale fabricii de încălțăminte „11 Iunie" din oraș. Acum este din nou lucru mult în secție. Oamenii din oraș și din raion vin la atelierul întreprinderii în care au căpătat încredere pentru a-și repara încălțămintea. Doar a venit iarna...

DE LA BUȘTEAN LA MOBILĂ

Te-ai întrebat vreodată cum s-a ajuns de la copacul ce se înalță viguros pe culmi la foile subțiri de lemn suprapuse ce formează placajul panourilor, al mobilierului, al cutiei de șah sau al radio-ului? N-ai fost curios să știi prin cîte operații trece bușteanul adus la vale cu pluta pe apele înspumate ale rîului de munte, pînă ajunge plăci de panel pentru birouri, mobilă sau masă pentru tenis? Sigur că da! Și pentru a-ți satisface această dorință de a ști și a cunoaște marea bogăție a codrilor de care dispune patria noastră să intrăm odată cu buștenii pe poarta mare a fabricii de placaj și panele din Rîmnicu-Vîlcea. Ai să observi de la început că fabrica este nouă. Utilajele de construcție, schelele și întreg șantierul îți arată că lucrarea continuă, fabrica va crește, se va dezvolta și mai mult. Buștenii vin de sus de la Brezoi, din exploatările îndepărtate ale I.F.E.T.-ului.

Buștenii tăiați sînt purtați în jos pe apa Oltului sau mai des cu trenul și aduși pe o linie de garaj la rampa de descărcare a fabricii. Aci sînt aleși și sortați. Cei care au crăpături și degradări sînt dați de o parte. Nu se aruncă: chiar alături de rampă este un mic atelier de tîmplărie îngropat într-un munte de rumeguș. Este secția de valorificare a deșeurilor. Aci lucrează la un strung de lemn bătrînul Dumitru Stănescu. Dacă ai vedea lucrul ce iese din mîna acestui bătrîn strungar pe bună dreptate, meșteșugul lui l-ai putea socoti drept artă. Din buștenii crăpați, din capetele rămase fără întrebuințare, el scoate stîlpi ornamentați pentru balcoane la vilele muncitorilor, parmalîce și stîlpi pentru scări interioare, cuiere, mînere pentru scule, obiecte casnice. Deasupra strungului se găsește încadrată într-o ramă îngrijită diploma obținută de bătrîn la Festivalul Mondial al Tineretului de la București pentru o serie întreagă de obiecte artistic lucrate pe care le-a trimis la expoziție.

Buștenii cei buni au plecat mai departe. Au ajuns în hala de conservat. Aci s-ar părea că întîlnesc un vechi prieten de codri: „coada de vulpe". Numai că acesta de aici este un fierăstrău lung acționat de un motor puternic și modern și de o ceată de flăcăi constituiți gospodărește într-o brigadă. Cu niște cărucioare speciale și ceva macarale automate, buștenii tăiați pe măsură sînt duși într-o parte a halei și scufundați într-o cadă uriașă. Aci stau în apă fiartă circa 24 de ore după care devin tocmai buni pentru a trece într-altă sală unde îi așteaptă mașina de derulat. Bușteanul este învîrtit orizontal, iar un cuțit așezat pieziș pe toată lungimea lui mușcă din buștean o coajă subțire ca un șpan ce se înfășoară apoi ca o foaie pe niște axe de lemn. Aci, la deruloul mare, echipa condusă de utemistul Chidu Nicolae a realizat norma în proporție de 220 la sută în schimbul A, spre deosebire de Iliuță Constantin din schimbul B care a obținut cu toată echipa lui 211 la sută. Foile umede de lemn trec în uscător — un sistem de valțuri calde — și ies prin cealaltă parte la mesele de reparatură unde brigada utemistă condusă de Lupu Florica, alege foile de funir, le taie, le repară și formează astfel foi mari ce trec apoi la presa de lipit. De la presă materialul pleacă la mașina de șlefuit și tăiat. Așa se face placajul. Sînt placaje de 3 și 5 foi iar panelul este format din două foi de placaj și între ele are plăci de lemn ușor: brad, molift. Tot aci se taie din foile de placaj garnituri pentru cutii diferite: de unt, de ceai. Dar cea mai mare parte din produse se îndreaptă spre fabricile de mobilă și se prefac în lucrurile frumoase și folositoare ce le vedem în jurul nostru: mobilier, birouri, mese de șah și de tenis.

NOUTĂȚI ALE TEHNICII SOVIETICE

Piese turnate din piatră

Duduie cuptorul Martin. Aproape de el stă grămada de pietre care este introdusă treptat în cuptor. Acolo, la o temperatură de 1400 grade, pietrele se topesc, fierb, clocotesc...

Piatra „fiartă" se scurge pe podeaua înclinată a cuptorului într-un dispozitiv de distribuție, iar de acolo — în niște forme călite la o temperatură de 500-600 grade.

În depozitul Uzinei de piatră nr. 1 din Moscova pot fi văzute diferite produse din piatră topită. Iată lespezi zimțuite. Cu ele se va pardosi combinatul chimic. În colț — niște lespezi rotunjite. Ele vor fi expediate la termocentrala electrică.

După arderea combustibilului în focarele termocentralelor se adună, după cum se știe, multă cenușă și zgură. Îndepărtarea acestora se face cu ajutorul unor hidroaparate de presiune înaltă, care trimit apa cu o mare presiune.

Înainte, apa arunca zgura și cenușa în niște țevi de fontă care sub acțiunea presiunii prea mari se uzau repede. În prezent pereții canalurilor de evacuare a cenușii cu ajutorul apei sînt acoperiți cu plăci turnate din piatră. Acest blindaj de piatră este mult mai ieftin ca metalul și slujește, după cum s-a dovedit, de 8-10 ori mai mult decît țevile de fontă.

Pentru topirea pietrei se folosește bazalt.

Piesele turnate din bazalt topit au anumite însușiri prețioase: o înaltă stabilitate chimică, rezistență mecanică (la comprimare rezistă la o presiune de două tone și jumătate pe un centimetru pătrat), o mare rezistență la uzură.

...În viitorul apropiat, colectivul uzinei va începe să toarne piatră colorată. Plăcile turnate din piatră, care prin aspectul lor se aseamănă cu marmora, vor fi folosite la placarea clădirilor.

G. SKLEAROV
(din „Comsomolskaia Pravda")

Lapte în sticle de hîrtie

Agregatul care execută din hîrtie sticle de lapte poate fi văzut în pavilionul „Fabrica de lapte" de la Expoziția Agricolă Unională. Mașina face sticle din hîrtie, le umple cu lapte și le astupă. Toate aceste operații au loc automat în trei mecanisme care lucrează sincronic. Primul lipește corpul de hîrtie al sticlei pe care îl primește de la un automat de imprimat și gravat și ștanțează fundul care apoi este atașat la corpul sticlei. Al doilea mecanism acoperă cu parafină interiorul și partea din afară a sticlei și îi încrețește gîtul. Al treilea mecanism umple sticla cu lapte și o astupă cu ajutorul unor agrafe executate automat din panglică de oțel. Acest agregat este deservit de nouă motoare electrice. El execută pe oră pînă la 3600 sticle cu o capacitate de 0,450 litri fiecare.

Vînderea laptelui în sticle de hîrtie face inutilă înapoierea sticlelor la magazine și creează condiții sanitare optime pentru turnarea laptelui și transportarea lui. Sticlele de hîrtie sînt aproximativ de douăzeci de ori mai ușoare decît cele de sticlă.

O nouă combină cerealieră

La Expoziția Agricolă Unională, în pavilionul „Mecanizarea și electrificarea agriculturii", vizitatorii privesc cu interes o nouă combină cerealieră, fără motor „JM-2,1".

Combina lucrează remorcată de tractorul cu șenile „K.D.-35" sau de tractorul cu roți „Belorus" iar în condiții deosebit de grele — remorcată de tractorul „D.T.-54". Productivitatea sa este de 0,7 pînă la 1,3 ha. pe oră.

Noua combină are o instalație specială, care permite să se „copieze" relieful cîmpului și să se regleze înălțimea de tăiere a grînelor de la 4 pînă la 25 cm. În afară de aceasta, piesele sale active sînt înzestrate cu un rabotor de tip universal, ceea ce dă posibilitatea să se strîngă atît grînele care au crescut normal cît și cele care au fost culcate de vînt sau ploaie.

Vată din bazalt

Dacă am pune alături un ghemotoc de vată galbenă-aurie, care seamănă cu lîna de oaie și o bucățică de bazalt — rocă grea de culoare cenușie închisă — nimeni nu ar putea spune ce au ele comun. Și totuși...

Institutul pentru obținerea fibrelor din sticlă a creat un nou și minunat material termoizolator din bazalt.

Iată cum se petrece transformarea rocii în vată. Într-un șuvoi de bazalt topit care se scurge din baie, se suflă un curent puternic de aer. Șuvoiul de bazalt se desface în mii și mii de picături care se alungesc și se solidifică formînd firișoare scurte, de cîteva ori mai subțiri decît firul de păr. Astfel, vata este gata. În această vată, fibrele ocupă doar 2—3 la sută din volum iar restul este aer. De aceea, ea constituie un excelent termoizolator și fonoizolator.

Case construite din piese prefabricate

Construcția de clădiri este una din cele mai vechi ramuri ale tehnicii. Cu toate acestea, metodele de construcție s-au schimbat în esență puțin.

Numai în ultimii ani, în tehnologia lucrărilor de construcții s-au petrecut schimbări esențiale. Dacă înainte materialul lemnos era adus pe șantierul de construcție și tot aici erau confecționate ferestrele, ușile etc., în prezent tot mai des se întîmplă ca acestea să fie aduse gata fabricate. Înainte, planșeurile dintre etaje erau construite pe șantier, iar acum elementele planșeurilor prefabricate din beton armat de orice dimensiuni se fabrică în uzină și sînt aduse în formă finită pe șantier. În acest fel, procesul de construcție se schimbă astăzi radical, transformîndu-se tot mai mult într-un proces de montare a clădirii.

Rolul cel mai de seamă în modificarea metodelor lucrărilor de construcții aparține construcțiilor prefabricate și elementelor din beton armat. O mărturie a importanței pe care o acordă C.C. al P.C.U.S. și Guvernul Sovietic acestei probleme sînt măsurile adoptate în vederea dezvoltării acestei importante ramuri a industriei de construcții. S-a asigurat deja trecerea de la construcții, în vechiul înțeles al cuvîntului, la montarea clădirilor din blocuri mari și elemente fabricate în uzine sau pe platforme de tip poligon.

Deși trecerea la executarea în serie a construcțiilor prefabricate și a elementelor din beton presupune întîmpinarea unor mari greutăți (este doar un lucru nou), pe șantiere au început să sosească astfel de materiale pentru montarea clădirilor. La Moscova a început montarea primei clădiri din elemente mari din beton armat. Această clădire cu unsprezece etaje cu o suprafață locativă de 10.000 m.p. se fabrică în întregime în uzine. Fundamentele și pereții subsolurilor se montează din blocuri mari de beton armat și beton. Coloanele pe care se așează grinzile sînt livrate de asemenea de uzinele producătoare de construcții prefabricate. Tot din uzine sosesc și plăcile mari pentru planșeurile dintre etaje, porțiuni de scări etc. Toate aceste elemente se montează cu ajutorul macaralelor cu consum minim de muncă umană. Macaralele turn așează la locurile lor pereții noii clădiri formați din panouri. Șantierul de construcții s-a transformat într-o întreprindere de montare a caselor.

O mare răspîndire vor căpăta în producția de case prefabricate elementele din gazobeton, din beton spumos. O calitate prețioasă a acestora este aceea că un perete din gazobeton poate fi de două-două ori și jumătate mai subțire decît cel din cărămizi, avînd calități termoizolatoare mai bune decît cel din cărămizi. Montarea și darea în folosință a unei case cu un singur apartament din elemente mari din gazobeton poate fi terminată în șase-șapte zile de o brigadă formată din opt oameni.

După cum prevede Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Guvernului Sovietic, în următorii doi ani trebuie să se construiască 402 uzine de produse din beton armat.

Jurnal artistic FILMELE SĂPTĂMÎNII

O scenă din filmul „Profesorul Fabre".

„Circul Slavia"

„Circul Slavia". Unii trecători se opresc și întreabă la casă dacă mai sînt bilete, alții care frecventează mai des circul merg mai departe știind că luni este zi de repaus. În circ e liniște. Artiștii sînt plecați, doar casierița și responsabilul artistic al circului, Liska, se află întîmplător acolo. În fața circului se opresc cîteva autobuze. Ce este, ce s-a întîmplat, de ce opresc aci?

Așa începe filmul în culori, producția studiourilor de stat din Cehoslovacia, „Circul Slavia". Brodind întreaga acțiune a filmului pe eforturile colectivului circului, în frunte cu Liska, de a prezenta spectacolul țăranilor colectiviști veniți în excursie la Praga, tocmai în ziua de repaus, realizatorii au îmbinat în mod fericit peripețiile pline de haz ale artiștilor cu prezentarea unor reușite numere de circ.

Casierița și Liska singurii care se aflau în sediu merg acasă la artiști, se interesează unde pot fi aceștia găsiți pentru a veni la spectacol. Pe măsură ce artiștii ajung la circ, sînt prezentate numerele lor din program.

Iat-o, de pildă, pe casierița ajungînd la acrobații circului. Aceștia tocmai făceau repetiție. Aduși în grabă la circ ei prezintă un interesant program acrobatic pe biciclete cu o singură roată precum și acrobații la bară. Una dintre gimnastele apreciate ale circului se căsătorea tocmai în acea zi. Chemată fiind la spectacol ea pleacă cu toți invitații pentru a nu prejudicia astfel programul circului și reputația lui. La fel procedează mai toți actorii care iubind pe spectatori — oameni ai muncii — renunță la ziua lor liberă și-și dau bucuroși contribuția la reușita spectacolului.

În film sînt biciuiți fără cruțare birocrații. Cel care vizionează filmul se amuză copios cînd vede că în ciuda intervențiilor energice ale directorului adjunct al circului, un birocrat înrăit, spectacolul se desfășoară totuși în bune condițiuni fiind gustat de către spectatori. El apare ridicol mai ales atunci cînd refuză să-și dea consimțămîntul deoarece spectacolul n-a fost trecut în plan.

Filmul „Circul Slavia" prezintă interesante numere acrobatice, mimeuri de seamă, îmblînzitori de lei, jongleri, echilibriști care trezesc pe bună dreptate admirația publicului nostru spectator. Plin de haz, dinamic, filmul este vizionat cu multă plăcere.

„Profesorul Fabre"

Noua realizare a studiourilor franceze închinată memoriei savantului francez Jean Henri Fabre — filmul „Profesorul Fabre" — rulează în aceste zile pe ecranele cinematografelor din Capitală.

Realizatorii și-au propus și au reușit în mare măsură să prezinte prin imagini artistice convingătoare, bogata viață interioară, munca și strădaniile marelui cercetător pe tărîmul entomologiei.

Astfel, urmărind scenele filmului, spectatorul află despre munca grea și migăloasă a lui Fabre, despre calmul și răbdarea cu care el studia luni și uneori ani întregi dezvoltarea insectelor, felul lor de viață. Aplecat deasupra vasului în care se află insecta în studiu, el își petrece nopți în șir pentru a afla ceea ce îi este caracteristic, particular. Observațiile adunate, Fabre le-a transmis urmașilor săi prin redactarea a zeci și zeci de volume.

Persecutat și ignorat de către burghezie asemenea altor cercetători din vremea sa, Fabre se află în situația de a rămîne pe drumuri, murind de foame. Din desfășurarea filmului spectatorul cunoaște greutățile pe care a trebuit să le înfrunte savantul pentru a putea să-și continue cercetările, studiile. Un prieten al său, care l-a încurajat în toată activitatea, îl ajută și de astă dată și astfel el își poate continua activitatea.

Filmul redă în mod convingător și marile calități pedagogice ale lui Fabre. Pentru a-și putea întreține familia Fabre, predă lecții în școala din oraș. Elevii îl iubesc mult pe dascălul lor, deoarece el știe să trezească în sufletul copiilor dragostea pentru știință, arătîndu-le ceea ce este interesant în natură, în viață.

O scenă din filmul „Circul Slavia"

Profesorii din școală, în frunte cu directorul sînt însă nemulțumiți de modul de a preda al lui Fabre. Ei nu pot înțelege de ce acesta, cu toate că nu-i bate și nici nu-i pedepsește pe școlari, reușește să capteze atenția elevilor. De aceea ei caută tot timpul să-i submineze autoritatea, îl întrerup în timpul orelor, îl suspectează.

Fabre este primul care înființează în orașul său o școală serală mixtă pentru luminarea poporului. Răspunzînd acuzațiilor ce i se aduc Fabre le strigă plin de indignare oficialităților orașului: „Vreți să țineți pe cei sărmani în întuneric". Fabre este nevoit să-și dea demisia din școală.

Emoționează într-un mod deosebit pe spectatori felul în care Fabre se ocupă de copiii săi, de familia sa. Adesea el pleacă în excursie, în pădure cu copiii. Cu aceeași dragoste pe care o pune în educarea elevilor săi, el trezește dorința de cercetare și în sufletul fiului său. Iată-i pe cei doi Fabre, fiul și tatăl urmărind cu atenție lupta pe viață și pe moarte pentru existență care se dă între furnicile negre și cele roșii.

Filmul „Profesorul Fabre" este primit cu interes de către spectatori. Tineretul patriei noastre face cunoștință prin vizionarea acestui film cu unul dintre savanții francezi, cu lucrările sale, cu lupta sa pentru triumful științei.

La a 30-a aniversare a Republicii Populare Mongole

Pe drumul construirii unei vieți noi

Mongoli, nu vă lăsați înșelați.
Intrați în rîndurile Armatei Populare
Vă chem în numele unei cauze mari
Să vină zilele muncii pașnice!

Acesta era înflăcăratul apel cu care tînărul Partid Popular Revoluționar Mongol chema poporul mongol în anii de la începutul celui de al treilea deceniu al veacului nostru la lupta împotriva exploatării, la lupta pentru eliberarea patriei iubite, pentru instaurarea puterii populare.

Au trecut de atunci mai bine de trei decenii...

Astăzi, poporul mongol sărbătorește cu deosebită însuflețire cea de a 30-a aniversare a proclamării Republicii Populare Mongole.

Situată în inima Asiei, Republica Populară Mongolă se întinde pe o suprafață de 1.582.000 km. pătrați, învecinîndu-se cu Uniunea Sovietică și R. P. Chineză. În R. P. Mongolă trăiesc mai bine de un milion de locuitori. Capitala republicii este orașul Ulan Bator, cu o populație de 100.000 de locuitori.

Poporul mongol are o istorie veche de multe secole. La sfîrșitul veacului al XII-lea s-a înfăptuit unirea triburilor mongole. Timp de peste două veacuri (de la 1691 și pînă la 1911) poporul mongol a fost robit de feudalii chinezi. Dar mișcarea națională din 1911 care a proclamat autonomia Mongoliei n-a făcut decît să treacă puterea în mîinile generalilor mongoli și a clerului budist. Zecile de mii de arați (crescători de vite) mongoli continuau să trăiască într-o cruntă mizerie măcinați de boli și foamete. Peste cîțiva ani, în zilele Marelui Octombrie 1917, popoarele vecine Mongoliei, popoarele Rusiei țariste au sfărîmat jugul țarismului. Sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și în condițiile avîntului mișcării de eliberare națională, în Mongolia ia naștere, în 1920, partidul Popular Revoluționar Mongol, condus de Suhe Bator și de Cioibalsan.

În istoria viteazului popor mongol a început o eră nouă. Sub conducerea partidului, poporul mongol sfărîmă lanțurile feudale și cu sprijinul Armatei Sovietice, Armata Populară Revoluționară Mongolă creată în focul revoluției populare a aruncat peste hotarele patriei pe toți corbii străini, începînd de la hoardele intervenționiste ale baronului Ungern pînă la spionii imperialiștilor japonezi.

În focul luptei de eliberare națională a luat naștere și s-a întărit prietenia dintre poporul mongol și popoarele Uniunii Sovietice.

La 26 noiembrie 1924 în orașul Urga s-a întrunit primul congres al reprezentanților poporului din întreaga Mongolie, care a adoptat Constituția noului stat mongol, proclamînd Republica Populară Mongolă.

Sub conducerea Partidului Popular Revoluționar, poporul mongol a înfăptuit în țara lui adînci transformări social-economice, a obținut mari succese în dezvoltarea economiei naționale și culturii și a creat astfel premizele necesare construirii bazelor socialismului.

Conducînd lupta maselor populare pentru crearea unei Mongolii noi, pentru sfărîmarea orînduirii feudale, Partidul Popular Revoluționar Mongol a tradus în viață învățătura leninistă despre posibilitatea trecerii la socialism a țărilor înapoiate, fără ca ele să mai treacă prin stadiul capitalist de dezvoltare, în condițiile existenței țării în care a triumfat revoluția socialistă și cu sprijinul acesteia.

În urma unei munci entuziaste, poporul mongol, avînd sprijinul permanent al poporului sovietic, a repurtat mărețe izbînzi pe frontul construcției unei vieți noi.

Ramura principală a economiei naționale a Republicii Populare Mongole o constituie creșterea animalelor. Astăzi, R. P. Mongolă ocupă primul loc în lume în ceea ce privește numărul de vite ce revine pe cap de locuitor. În anii primului cincinal, șeptelul a sporit cu 8,7%. În raportul prezentat zilele trecute la cel de al XII-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol, tovarășul Țedenbal arăta că partidul și guvernul Mongoliei populare acordă o deosebită atenție dezvoltării creșterii animalelor și ridicării productivității ei. Politica partidului și guvernului R. P. Mongole este îndreptată spre sprijinirea și dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor de muncă ale araților, dezvoltînd și întărind concomitent sectorul socialist al agriculturii, spre îngrădirea și înlăturarea elementelor capitaliste.

În raportul său, tov. Țedenbal a subliniat de asemenea faptul că transformarea socialistă a agriculturii prevede, paralel cu organizarea uniunilor de arați, trecerea sutelor de mii de gospodării ale araților nomazi la o viață stabilă.

În Mongolia populară a fost creată și o industrie proprie. În prezent în R.P. Mongolă există cîteva sute de întreprinderi industriale printre care marele Combinat „Cioibalsan" pentru prelucrarea cărnii, din Ulan Bator, Combinatul „I. V. Stalin" pentru fabricarea conservelor, Combinatul energetic „Suhe Bator", fabrici de unt, întreprinderi de prelucrarea lînii etc.

De asemenea, bogățiile subsolului sînt exploatate în folosul poporului. Numai în bazinul carbonifer Nailah, înzestrat cu cel mai modern utilaj sovietic, se extrag anual 500.000 tone de cărbuni.

Mongolia dinainte de revoluție nu cunoștea alt mijloc de transport decît căruța și spinarea vitelor. Astăzi în țară există mii de automobile, mijloace de transport feroviare și fluviale și o rețea de avioane. Cu contribuția și mijloacele Uniunii Sovietice a fost construită linia de cale ferată Naușki — Ulan-Bator care prezintă o însemnătate excepțional de mare pentru economia Mongoliei populare. De asemenea, potrivit acordului încheiat între guvernele U.R.S.S., R.P. Chineze și R. P. Mongole se construiește linia de cale ferată de la Cinin la Ulan-Bator, care va fi dată în folosință în 1955.

Grija față de om, pentru bunăstarea și fericirea poporului constituie preocuparea principală a Partidului Popular Revoluționar Mongol. Nivelul de viață material și cultural crește neîncetat. În 1954, salariul real al muncitorilor și funcționarilor a sporit cu 46 la sută în comparație cu 1947. De asemenea, în urma măsurilor aplicate în ultimul timp, arații vor realiza încă în acest an un cîștig direct de peste 100 milioane tugrici (monedă a R. P. Mongole).

Înfăptuirea Directivelor partidului cu privire la al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale și culturii în R. P. Mongolă va constitui un pas înainte pe calea construirii bazelor socialismului în R. P. Mongolă.

În anii puterii populare, harnicul popor mongol a obținut mari izbînzi pe drumul revoluției culturale, pe drumul luminării maselor de arați ținuți secole de-a rîndul în bezna neștiinței de carte. Înainte de revoluție în Mongolia erau mai puțin de 1 la sută știutori de carte. În prezent analfabetismul a fost lichidat în rîndul populației vîrstnice. În 1921 în întreaga Mongolie exista o singură școală laică, iar în prezent există 400 de școli elementare și medii, 14 școli tehnice, cîteva institute de învățămînt superior. În 1924 se edita un singur ziar; în prezent se editează 27 ziare și 16 reviste. Renaște și se dezvoltă arta națională mongolă. S-a deschis un teatru muzical și de dramă. R. P. Mongolă are studioul său cinematografic. Au crescut minunate cadre tinere de oameni de știință și artă. Au fost deschise în anii puterii populare peste 100 de spitale și dispensare, peste 400 de puncte sanitare.

Prin sprijinul permanent al Statului Sovietic, R. P. Mongolă și-a consolidat situația internațională ca stat suveran și independent. Victoria revoluției populare chineze a deschis o nouă epocă în relațiile de prietenie dintre poporul mongol și marele popor chinez, care s-a oglindit în tratatul cu privire la colaborarea economică și culturală dintre R. P. Chineză și R. P. Mongolă semnat în octombrie 1952, la Pekin.

Organizatorul și însuflețitorul succeselor poporului mongol este Partidul Popular Revoluționar Mongol a cărui forță constă în legătura strînsă și indisolubilă cu masele largi, în faptul că el se călăuzește în activitatea sa de teoria marxist-leninistă, pe bogata experiență și multilateralul sprijin al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Primul ajutor al partidului în lupta pentru construcția unei vieți noi este Uniunea revoluționară a tineretului mongol, uniune constituită în august 1921.

Uniunea revoluționară a tineretului mongol atrage masele largi de tineri la lupta pentru construirea bazelor socialismului. Tinerii mongoli educați de partid și organizația revoluționară de tineret sînt în fruntea celor care luptă pentru depășirea planului economic, pentru ridicarea permanentă a nivelului de trai al poporului mongol. Zeci de mii de tineri crescători de vite au căpătat titlul de „Crescător de vite fruntaș al republicii".

Însuflețiți de munca avîntată a comsomoliștilor, tineretul R. P. Mongole își dăruiește toate forțele luptei pentru fericirea poporului mongol. Numele tinerilor din brigada lui Gard de la atelierul pentru prelucrarea grăsimilor din Combinatul „I. V. Stalin" care și-au depășit norma de aproape 3 ori, a muncitorilor Naradzul sau Cioidorș sînt cunoscute în întreaga Mongolie. Sute de tineri din institutele de învățămînt superior se pregătesc să devină medici, veterinari, zootehnicieni, economiști, pedagogi, cadre atît de necesare patriei iubite.

Un mare rol are tineretul mongol în dezvoltarea artei naționale. Tineri poeți ca Țedenjab Senghe, Ciunit Lhamosurun, compozitori ca Djamiac, Cioidoc, Dus-Țevek și alții își închină operele lor luptei poporului mongol pentru o viață nouă și fericită.

Poporul mongol își prețuiește și iubește tineretul. Zeci de tineri asemenea muncitorului Urjighe din Ulan-Bator, elevului Munkubato, artistei Țerendolgor sînt deputați în huralii (Sfaturile de deputați ai oamenilor muncii) sau în Marele Hural Popular (organul suprem al puterii de stat).

Tineretul patriei noastre, alături de întregul nostru popor muncitor, se bucură din tot sufletul pentru victoriile poporului frate mongol pe drumul construirii vieții sale noi. Deși ne despart mii de kilometri, poporul nostru vede în poporul mongol un prieten credincios care merge alături de el în marea familie frățească a popoarelor lagărului păcii, democrației și socialismului, pe drumul construcției vieții noi.

IOSIF SAVA

Viitorii mecanizatori ai agriculturii

Înființată în anii regimului democrat-popular, Școala profesională metalurgică nr. 1 din Tîrgoviște a dat industriei noastre socialiste cinci promoții de muncitori calificați. Și în acest an, principala preocupare a elevilor a fost însușirea temeinică a meseriei.

De curînd, comitetul organizației de bază U.T.M., împreună cu direcțiunea școlii, a organizat o consfătuire, în care s-a analizat contribuția elevilor la îndeplinirea sarcinilor ce reies din proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Delegații claselor și fruntașii la învățătură — participanți la consfătuire — au analizat felul cum s-a desfășurat activitatea în școală și au făcut propuneri în vederea lichidării lipsurilor.

SĂ GĂSIM NOI MIJLOACE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA MUNCII

Înțelegînd necesitatea de a deveni muncitori calificați, stăpîni pe tehnică și cu o cultură înaintată, elevii școlii noastre s-au străduit să învețe, să muncească cu conștiinciozitate. Ei au obținut roade mai frumoase decît în anii trecuți, datorită faptului că la predarea lecțiilor s-au folosit planșe, schițe, demonstrații, convorbiri periodice și datorită atenției pe care maiștrii au acordat-o instruirii elevilor.

Multă atenție a fost dată practicii. Numai în acest an au fost astfel confecționate pentru agricultură 32 grape stelate și 125 prășitoare. Au fost livrate către G.A.S. Perșinari, S.M.T. Comișani — raionul Tîrgoviște și S.M.T. Romanu, raionul Brăila, un număr mare de chei fixe, chei franceze, ciocane, șurubelnițe, dălți etc. Calitatea produselor a fost cu mult îmbunătățită.

La obținerea acestor succese și-au adus din plin contribuția cei peste 140 elevi fruntași, printre care se numără Udroiu Constantin din anul II-O și Ogrezeanu Aurel din anul III-D.

Au existat însă și lipsuri în munca noastră. Astfel, direcțiunea și unele organizații de clasă U.T.M. nu au acordat în permanență atenție sprijinirii elevilor rămași în urmă și mai cu seamă întăririi disciplinii socialiste a muncii. Direcțiunea școlii nu a stimulat spiritul creator al elevilor, pentru găsirea unor noi procedee în vederea îmbunătățirii muncii, a creșterii calității produselor.

Pentru lichidarea lipsurilor, conducerea școlii va lua măsuri privind justa organizare a întregii activități a elevilor, pentru o îmbinare unitară a teoriei cu practica.

(din referatul prezentat) de conducerea școlii)

SUCCESELE SE DOBÎNDESC PRIN MUNCĂ

Principala noastră sarcină este să învățăm. În ultima perioadă eu am obținut unele succese datorită îmbinării teoriei cu practica. Am reușit astfel să execut în bune condițiuni clești pentru țevi, suporturi pentru polizor, chei fixe de diferite dimensiuni. Aceleași condiții le au și elevii Ioniță Constantin, Ionescu Nicolae și Tudose Iulian, dar ei nu fac totul ca să dovedească că au înțeles sarcina pe care o au.

Am aflat din ziare că în fabrici se aplică inițiativa ca muncitorii fruntași să sprijine pe cei rămași în urmă. Eu cred că și noi putem face acest lucru. Țincu Dumitru, Ene Constantin pot ajuta în bune condițiuni pe elevii rămași în urmă. Eu personal mă angajez să-l ajut pe elevul Ionescu Nicolae, pentru ca în scurt timp să devină fruntaș.

MATEOIU NELU
anul III-G.

VOM VALORIFICA REZERVELE INTERNE

În clasa noastră sînt 30 de elevi, dar avem numai 28 menghine. Deși am cerut să se rezolve această problemă, pînă acum nu s-au luat încă măsuri. Ne plîngem că nu avem mașini. În atelierul nostru există însă o mașină de găurit și un polizor, ce-i drept defecte. Nimănui nu i-a trecut prin cap să le repare. Clasa noastră se angajează să ceară sprijin tovarășului maistru și să valorifice în cel mai scurt timp această importantă rezervă internă.

CIOBOTARU ALEXANDRU
anul II G.

SĂ FIM MEREU ALĂTURI DE ELEVI

Materia referitoare la munca de mecanici de tractoare este nouă în școala noastră; de aceea noi trebuie să acordăm o mai mare atenție pregătirii elevilor. Există însă aici lipsuri serioase în domeniul studierii tehnicii. În cele mai multe cazuri elevii nu studiază cărți de specialitate. Colectivele de clasă și organizațiile U.T.M. trebuie să desfășoare o muncă mai susținută în această direcție. Mă angajez să folosesc cele mai bune metode pedagogice în munca de instruire a elevilor.

GRIGORE CONSTANTIN
maistru pentru profesia mecanici de tractoare

CEA MAI MARE DORINȚĂ A NOASTRĂ

Noi ne pregătim pentru meseria de mecanici de tractoare. Cred însă că pregătirea noastră nu se face în condiții corespunzătoare. La orele teoretice ni se arată schițe, planșe. Tovarășul maistru Grigore Constantin ne-a arătat un motor dar am vrea să studiem amănunțit un tractor adevărat. Propun ca direcțiunea școlii noastre să găsească posibilitatea să mergem la S.M.T. Comișani și să experimentăm practic cunoștințele acumulate în școală.

TRANDAFIR NICOLAIE
anul II-I.

ȘCOALA NOASTRĂ SĂ DEVINĂ FRUNTAȘĂ!

Problemele ridicate în cadrul consfătuirii dovedesc preocuparea elevilor școlii noastre pentru îndeplinirea sarcinilor pe care mersul nostru înainte ni le pune în față. Conducerea școlii va analiza propunerile care au fost făcute și cele care se vor dovedi a fi bune vor fi considerate sarcini pentru colectivul de conducere. Trebuie îndreptată atenția înspre întărirea disciplinei, înspre educarea elevilor în spiritul grijii față de bunul obștesc. Important în acest lucru este ca responsabilii de clasă să conducă întreaga activitate a clasei și vom urmări ca aceasta să devină realitate.

Prin măsurile care vor fi luate, direcțiunea școlii va sprijini mai activ elevii în toate acțiunile pe care le vor întreprinde. Dorința fiecăruia dintre noi este ca școala noastră să devină fruntașă pe țară. Această înaltă răsplată poate și trebuie dobîndită numai printr-o muncă susținută a întregului colectiv.

POPESCU MIHAIL
directorul școlii

PE SCURT

Din propunerile făcute în cadrul consfătuirii:

☆ Fiecare elev fruntaș să sprijine pe unul din cei rămași în urmă.

☆ Să fie stabilite cabinetele pentru practică.

☆ Să se organizeze întîlniri cu fruntașii în întrecerea socialistă, pe specialități.

☆ În orele de dirigenție să se vorbească despre dezvoltarea industriei și agriculturii în țara noastră.

Din angajamentele Comitetului organizației de bază U.T.M.:

☆ Studierea temeinică de către fiecare elev în parte a proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

☆ Organizarea unui schimb de scrisori între elevii din școală și absolvenții care lucrează în agricultură.

Măsuri ce vor fi luate de direcțiunea școlii:

☆ Înființarea unei vitrine în care să se expună produse bune și rebuturi.

☆ Sprijinirea organizării tuturor elevilor la practică în brigăzi utemiste.

☆ Organizarea de vizite și excursii la unitățile socialiste din agricultură.

☆ Organizarea unui concurs de lucrări practice personale.

Manifestări în cadrul „Săptămînii științei bulgare"

Cu prilejul „Săptămînii științei bulgare" academicianul Sava Ganovschi, membru al Consiliului de conducere al Academiei de Științe a R. P. Bulgaria, laureat al Premiului Dimitrov, a conferențiat joi seara la Casa Oamenilor de Știință din Capitală despre „Dezvoltarea gîndirii filozofice în Bulgaria".

Au luat parte: acad. I. S. Gheorghiu, acad. M. Roller, acad. M. Ralea, prof. C. I. Gulian, prof. I. Banu, prof. V. Cherestețiu, numeroși colaboratori ai institutelor științifice ale Academiei, profesori și studenți.

A fost de față prof. Dimităr Konstantinov Kosev, membru corespondent al Academiei de Științe a R. P. Bulgaria, director al Institutului de istorie bulgară de pe lîngă Academia de Științe a R. P. Bulgaria.

★

În cadrul manifestărilor prilejuite de „Săptămîna științei bulgare", joi după amiază în aula Academiei R.P.R., acad. dr. Dimităr Petrov Orahoveț, secretar coordonator al Academiei de Științe a R. P. Bulgaria, director al Institutului de medicină experimentală laureat al Premiului Dimitrov, a conferențiat despre „Inervația vaselor sanguine și tonusul vascular periferic".

După conferință au fost prezentate două filme științifice bulgare.

★

În dimineața zilei de joi, academicianul Sava Ganovschi, membru al Consiliului de conducere al Academiei de Științe a R.P. Bulgaria, membru al delegației de oameni de știință din R.P. Bulgaria care se află în țara noastră cu prilejul „Săptămînii științei bulgare", a avut o întrevedere la Ministerul Învățămîntului cu tov. N. Dinulescu prim locțiitor al ministrului Învățămîntului, alți reprezentanți ai ministerului și profesori universitari.

De asemenea, prof. Mincio Gheorghiev Popov, decan al Facultății de construcții de mașini din Sofia, a vizitat Institutul politehnic din Capitală. Cu prilejul vizitei oaspetele a avut o întrevedere cu C. Dinculescu, rectorul Institutului politehnic din București.

Seară literară închinată frăției poporului romîn cu minoritățile naționale din R.P.R.

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiștei nr. 14 va avea loc sîmbătă 27 noiembrie la ora 19, o seară literară închinată frăției poporului romîn cu minoritățile naționale din R.P.R. Seara literară este organizată de „Igaz Szo" revista filialei din Regiunea Autonomă Maghiară a Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

La această manifestare artistică vor lua parte acad. Mihail Sadoveanu, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Asztalos István, Mihai Beniuc, Petru Dumitriu, Horváth Imre, Horváth Istvan, Eugen Jebeleanu, Kovács György, Majteni Erik, Veronica Porumbacu, Zaharia Stancu, Sütö Andras, Szemler Ferenc, laureați ai Premiului de Stat, Balla Károly, Hajdu Győzö, redactor șef al revistei „Igaz Szo", Nagy István și Szabédi László.

INFORMAȚII

În cadrul acordului de colaborare culturală dintre țara noastră și R. P. Polonă, joi dimineața a sosit în capitală, ca oaspete al Institutului Romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, dr. Zdzislaw Tomasik, profesor la Institutul Politehnic din Wroclaw, specialist în tehnologia petrolului.

La sosire, oaspetele a fost întîmpinat de reprezentanți ai Institutului Romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea și ai Ambasadei R. P. Polone la București.

★

La Asociația corespondenților presei străine a avut loc joi seara o reuniune consacrată celei de a 10-a aniversări a eliberării Albaniei.

Cu acest prilej a vorbit Z. Agolli, prim secretar al Ambasadei R. P. Albania.

A fost prezentat apoi filmul „Republica Populară Albania".

★

Prof. Heinz Bongartz, laureat al Premiului Național al R. D. Germane, decorat cu Ordinul Patriei pentru merite, medalia de argint, a dirijat joi seara, în sala Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. un spectacol cu opera „Fidelio" de Beethoven.

Au interpretat: Ioana Nicola și Mircea Buciu, artiști emeriți ai R.P.R., Barbu Dumitrescu, Pantelimon Frunză, Arax Savagian și alții.

Spectacolul s-a bucurat de mult succes.

★

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii și Ministerul Culturii, organizează vineri 26 noiembrie a.c., ora 18, în sala „Filimon Sîrbu" din str. Alexandru Sahia (lîngă Grădina Icoanei) adunarea festivă consacrată comemorării a 2400 de ani de la nașterea marelui clasic grec ARISTOFAN.

Cu acest prilej, va vorbi acad. prof. CONSTANTIN BALMUȘ, despre viața și opera lui Aristofan.

Va urma prezentarea unui fragment din piesa „Pacea" de Aristofan.

Cultură fizică și sport

MECIURILE DE BOX DIN SALA FLOREASCA

Joi seara a început în sala sporturilor de la Floreasca tradiționala competiție de box, meciul triunghiular dintre echipele C.C.A., Dinamo și reprezentativa asociațiilor sportive sindicale. Iată rezultatele tehnice înregistrate: *categoria muscă:* E. Moldoveanu (Dinamo) este declarat învingător prin rănirea adversarului său Toma Ilie (C.C.A.), *categoria cocoș:* D. Mițu (Asociațiile sindicale) învinge la puncte pe Iulian Mihai (Dinamo), *categoria pană:* I. Bora (C.C.A.) întrece la puncte pe D. Iamandi (Dinamo), *categoria semiușoară:* Luca Romano (Asociațiile sindicale) dispune prin K.O. de C. Gherasim (Dinamo), *categoria ușoară:* I. Demeter (Dinamo) termină la egalitate cu D. Adam (C.C.A.), *categoria semimijlocie:* R. Bojik (Asociațiile sindicale) întrece la puncte pe G. Ciuciu (Dinamo), *categoria mijlocie: mică:* P. Popescu (Asociațiile sindicale) întrece la puncte pe V. Bozoi (Dinamo), *categoria mijlocie:* G. Simion (Asociațiile sindicale) termină la egalitate cu Gh. Niculaie (Dinamo).

CAMPIONATELE MONDIALE DE TIR

CARACAS 25 (Agerpres). — Campionatele mondiale de tir au continuat la Caracas cu desfășurarea probei de pistol precizie (60 focuri de la 50 m.), precum și cu întrecerile primei manșe a probei de talere.

Un frumos succes au obținut în proba pe echipe pistol — precizie trăgătorii echipei U.R.S.S. care s-au clasat pe primul loc realizînd 2.722 puncte. Această performanță constituie un nou record mondial.

PREGATIRI PENTRU JOCURILE INTERNAȚIONALE PRIETENEȘTI ALE TINERETULUI

VARȘOVIA 25 (Agerpres). — P. A. P. transmite: Cu prilejul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace care va avea loc la Varșovia în cursul lunii august 1955 se vor desfășura și jocurile sportive internaționale prietenești ale tineretului. Jocurile internaționale prietenești ale tineretului care au loc pentru a doua oară contribuie la popularizarea sportului și la strîngerea relațiilor de prietenie între diferiți sportivi din lumea întreagă. Ele sînt în același timp, un bun prilej de pregătire în vederea celei de a 16-a ediții a Jocurilor olimpice care vor avea loc la Melbourne (Australia) în anul 1956. La jocuri vor fi prezenți sportivi din toate continentele. Ei se vor întrece la atletism, gimnastică, natație, sărituri de la trambulină, polo pe apă, canotaj academic, caiac, box, lupte, haltere, ciclism, fotbal, baschet, volei, handbal, tenis de cîmp, tenis de masă, scrimă, hochei, tragere la țintă cu arcul și altele.

Federațiile sportive din R.P. Polonă vor trimite încă de la 15 decembrie invitații de participare mai multor țări. Jocurile se vor desfășura după regulile federațiilor internaționale sportive.

Liberi şi egali în drepturi

Cetăţeni de mîine ai patriei comune

Stau la fereastra cancelariei şi privesc în curte jocul nevinovat al copiilor în recreaţie. Cei din clasele mai mici sînt mai neastîmpăraţi.

Fetele stau deoparte şi privesc mustrător spre băieţii neastîmpăraţi. Cei din clasele superioare rămîn deobicei în clase studiind tăcuţi sau privind pe ferestre. Cîteodată ies şi ei cîte doi, discutînd serioşi şi gravi probleme care-i interesează mult pe amîndoi. Peter Hirsch şi Benkö Alexandru se deosebesc mult: al doilea este mai mare şi oarecum mai silitor la învăţătură. Băieţii au însă o preocupare comună: învaţă împreună în aceeaşi limbă. Şi mai e una: şahul.

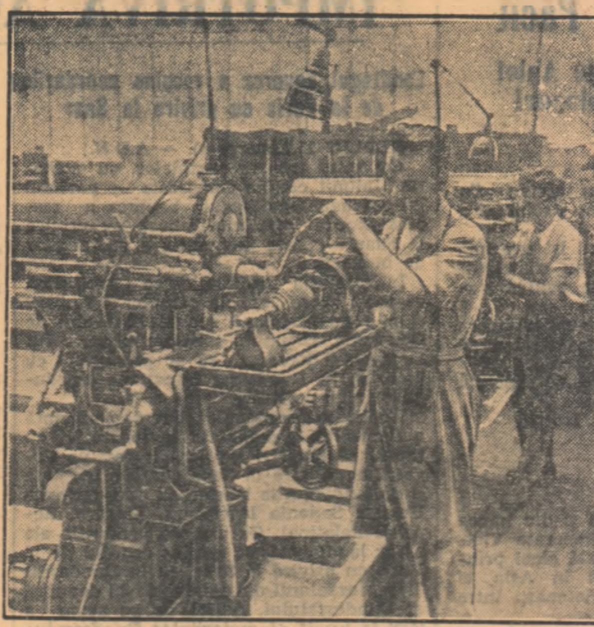
Dragostea de învăţătură, dorinţa de a fi folositori ţării care le asigură astăzi condiţiile şi posibilitatea de a studia în limba maternă îi unesc pe aceşti elevi cu o prietenie strînsă indiferent dacă sînt germani, saşi sau şvabi. În bancă, alăturea, învaţă fiul unui inginer şi fiul unui muncitor german dintr-o uzină a Bucureştiului. Şi Gutzschebauch Detlef şi Zein Walter şi Lehrer Richard sau Simonis Erika şi Gerhard Barbara în patria noastră comună au aceleaşi drepturi de învăţătură.

Cu aceeaşi căldură, profesoara de istorie, Henning Ioana le vorbeşte la toţi despre trecut, Dorothea Werner îi învaţă noţiuni de limba romînă şi germană. Peste un an, doi sau trei, ei vor intra în viaţă la fel: aceiaşi cetăţeni egali în drepturi ai patriei comune.

Prof. NEUMANN IACOB
director al şcolii elementare mixte germane din Bucureşti

„Belşugul a năvălit în colectiva noastră". Bucură-te Irma şi cu tine toţi ceilalţi colectivişti, maghiari şi romîni, din G.A.C. „Înainte"-Berveni, regiunea Baia Mare. Rodul bogat al ogoarelor noastre înfrăţite, care au aşezat colectiva la loc de frunte pe ţară, va face deopotrivă îmbelşugată şi fericită viaţa tuturor membrilor gospodăriei.

Utemiştii Zajomi Morpom, György Zoltan şi Făgăraş Ferenc, sînt vestiţi în fabrica „Encsel Mauriciu" din Tg. Mureş. Ei au devenit fruntaşi ai întrecerii socialiste şi depăşesc zilnic norma cu 80 la sută. Lor ca şi tuturor tinerilor din patria noastră le este deschisă calea spre culmile măiestriei şi cinstirii muncii pe care o depun.

Simbolul unei prietenii

...Veneam în fiecare zi la uzinele „23 August" unde se lucra prototipul turbosuflantei. Aici am cunoscut forţa unui colectiv de oameni uniţi pentru victoria aceleiaşi idei.

Împreună cu Kertenstein şi Donosse, am stabilit tot procesul tehnologic al pieselor şi reperelor. Apoi a început partea cea mai grea, lucrarea lor.

Au fost aleşi, ce-i drept, cei mai buni meseriaşi: frezorul Răducanu Constantin, tehnologul Petre Petrică, sudorul Stoica N. Anghel şi maistrul cazangiu Eremia Vasile, toţi maiştri în specialitatea lor. Dar maşina era un lucru cu totul nou, de o concepţie şi o construcţie originală ce necesita un proces de realizare cu adevărat ştiinţific. Am lucrat împreună cot la cot şi cu strungarii, frezorii şi cu sudorii dar mai cu seamă cu cazangii. Rodul muncii şi al colaborării noastre este turbosuflanta A.K. 1300, o maşină de o mare forţă şi perfecţiune. Dar odată cu ea s-a împletit şi o prietenie trainică între mine, proiectanţii şi muncitorii de la „23 August". Cît am lucrat împreună, din bucurii sau insuccese temporare am învăţat şi unii şi ceilalţi. Acum, cînd treburile mă aduc din nou pe la uzina aceasta nu pot pleca fără să trec pe la vechii mei prieteni, muncitorii din secţie cu care am lucrat turbosuflanta. Cu toţii au făcut dovada unui aceluiaşi şi deplin patriotism. Şi statul nostru democrat a cinstit deopotrivă munca lui Kertenstein şi Donosse, a frezorului Răducanu, a tehnologului Petrică, a sudorului Stoica, a cazangiului Eremia sau a mea fără să întrebe pe vreunul ce naţionalitate are, dacă este romîn sau evreu.

Ing. A. KOTTLAR
director general în M.I.M.C.M.
laureat al Premiului de Stat pe anul 1953

În ţara noastră, este deopotrivă cinstită şi apreciată cultura diferitelor minorităţi naţionale. Ea îşi găseşte, datorită politicii înţelepte a partidului nostru în problema naţională, posibilităţi largi de dezvoltare. Iată, în fotografie, echipa de dansuri tătare a unui cămin cultural sătesc din Tulcea cu prilejul unui festival dat în sala C.C.S. din Capitală.

Prieteni, pe veci

Majtényi Eric
poet — laureat al Premiului de Stat

În copilărie am auzit de multe ori o poveste care în acea vreme se găsea în mai toate cărţile şcolare. Era vorba în acea poveste despre un rege bătrîn ai cărui fii se certau mai tot timpul; de aceea, cînd a fost pe patul de moarte bătrînul rege a pus în mîna prinţilor un mănunchi de săgeţi cerîndu-le să-l frîngă în două. Prinţii au încercat pe rînd dar, desigur, nici unul n-a putut să-l rupă. Atunci, bătrînul rege a desfăcut mănunchiul, astfel încît chiar şi un copil mic putea să rupă săgeţile, luîndu-le cîte una.

Era o poveste frumoasă, inteligentă, care-mi plăcea. Ea demonstra puterea de neînvins ce stă în unitate şi şcolarul putea înţelege aceasta.

Dar micul şcolar a trebuit să mai crească, să cunoască ţara, lumea care-l înconjura, ca să afle cît de mincinoasă era povestea cu nuielele, ca să afle cît de neadevărate erau cuvintele autorului şi învăţătorului care povesteau atît de frumos întîmplarea cu săgeţile.

Cînd a devenit mai mare, copilul a înţeles că se afla în mijlocul urii şi al aţîţărilor; fascismul ce bîntuia cu toată puterea la Berlin, cucerea tot mai mult teren şi aci în cîmpia Dunării, la poalele munţilor Carpaţi. Otrăviţi de ideologia urii între popoare, vecinul ameninţa pe vecin, prietenii vechi, încercate, se rupeau, se destrămau căsătorii; valurile urii creşteau necontenit. Îmi amintesc că la Timişoara, cînd umblam uneori pe seară, pe străzile mărginaşe, din fereastră în fereastră răsuna vocea crainicilor de la radio, la început rece şi indiferentă, apoi din ce în ce mai înverşunată. Crainicii vorbeau romîneşte, nemţeşte, ungureşte şi rostogoleau avalanşa urii fasciste peste căsuţele mici, lipsite de apărare. În cazanele hitleriste se fierbeau planurile celui de al doilea război mondial, iar străzile oraşelor şi uliţele satelor erau măturate de propaganda antisovietică, antiromînă, antimaghiară, antisemită — într-un cuvînt, de furtuna turbată a propagandei împotriva omului. Săgeţile regelui din poveste au fost bune numai pentru ca vîrfurile lor să fie înmuiate în otravă şi îndreptate de om împotriva omului, de frate împotriva fratelui, de muncitor împotriva muncitorului.

Iar pe acei care în lumea aţîţării şi urii militau pentru unitatea frăţească a celor ce muncesc, stăpînirea îi arunca în temniţă. Dar nici închisoarea, nici ordinele scurte şi crude ale plutonului de execuţie nu au putut amuţi cuvintele comuniştilor care luptau pentru frăţia popoarelor, pentru unitatea celor ce muncesc. Şi în tot mai multe căsuţe din marginea oraşelor şi din sate, oamenii au aflat că există o ţară, o ţară a muncitorilor şi ţăranilor în care numeroase popoare şi naţionalităţi trăiesc în cea mai bună înţelegere, în solidaritate frăţească...

Toate acestea s-au petrecut tare de mult. După calendar peste zece ani, dar dacă ne amintim de bezna pe care am biruit-o acest timp ni se pare încă mult mai mare. Doar aceşti zece ani au înfăptuit atîtea visuri cîte nu s-au putut realiza veacuri întregi. Şi ţara nouă, în numele vieţii noi, a tradus în fapt unul din marile noastre visuri: frăţia romîno-maghiară.

Acesta este un vis vechi, vechi. Ady Endre, marele poet maghiar, a cîntat despre acest vis într-unul din minunatele sale versuri astfel:

De ce nu naşte năzuinţa noastră
Trupul de foc al unei singure vreri?
Cînd slavi, maghiari, romîni pe toţi ne-apasă
Poverile aceloraşi dureri.

Înfăptuirea acestui vis a fost vestită cu două decenii în urmă de poetul proletariatului, József Attila:

Cumplita luptă dusă de umbrele străbune
Aducerea aminte o şterge azi blajină
Să rînduim, e timpul, durerile comune, —
Aceasta-i munca noastră de azi, şi nu-i puţină

Niciunul din ei nu a apucat înfăptuirea acestui vis. N-a putut să ajungă pînă în zilele noastre minunate, despre care poetul Eugen Jebeleanu scrie:

...Un veac trecu. Privesc Cîmpenii
Din umbra codrilor bătrîni.
Trec spre Abrud romîni şi unguri
Cu pravila cea nouă-n mîini.

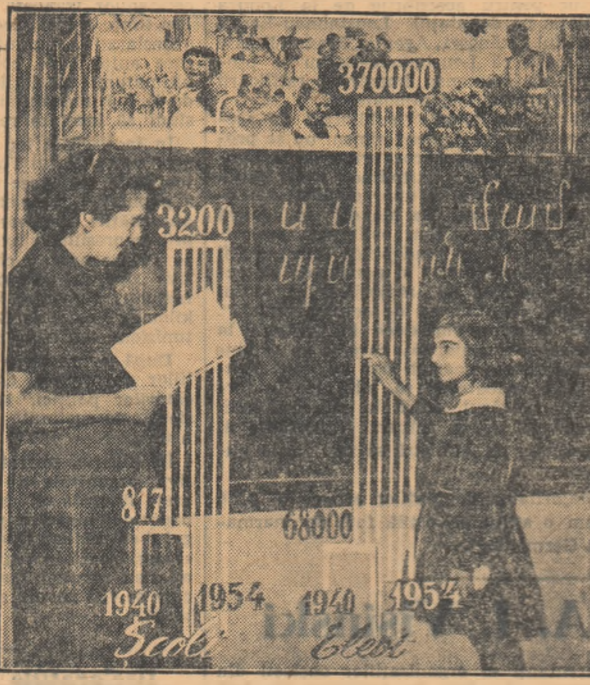
Aceasta este legea cea nouă, Constituţia noastră populară, care a gravat adînc, printre marile drepturi ale milioanelor de oameni ai muncii, egalitatea deplină în Republica Populară Romînă a oamenilor muncii de toate graiurile. Şi ceea ce Constituţia formulează în cîteva fraze, aceasta în realitate se transformă în mii de şcoli, în milioane de ziare şi cărţi. Şi fiecare ziar, fiecare carte proclamă într-o mie de culori, într-o mie de tablouri acea frăţie scumpă, de nezdruncinat, care ne uneşte pe noi maghiarii într-o strîngere de mîini veşnică cu fraţii noştri romîni. Şi cărţi, ziare, milioane de inimi omeneşti exprimă acea recunoştinţă neţărmurită pe care o datorăm făuritorului victoriilor noastre — partidului, şi pe care nu o vom putea răsplăti niciodată.

Sînt poet maghiar şi de curînd am fost cinstit împreună cu poeţii romîni cu Premiul de Stat. Am avut parte de cea mai mare cinste pe care poetul o poate primi de la patria sa, de la poporul său. Cuprinşi de această mare bucurie comună trebuie să ne luăm angajamentul cu toţii că vom lupta cu forţe unite, cu şi mai mult avînt, cu şi mai multă însufleţire şi hotărîre pentru ca să salutăm cu cîntece mereu mai frumoase în limba romînă şi maghiară, germană şi sîrbă, ucraineană şi bulgară, prezentul nostru frumos şi minunatul viitor.

Devenise un obicei ca în zorii zilelor de vară sau toamnă colectiviştii romîni, germani şi sîrbi din gospodăria „Viaţa Nouă" din Sîntana, regiunea Arad, să se întîlnească la sediu. Aci discutau evenimentele importante ale zilei şi tot aci preşedintele împărţea sarcinile fiecărei brigăzi de lucru. Apoi toţi plecau pe bicicletele lor la locul de lucru al brigăzii pe ogoarele fertile ale gospodăriei.

Partidul şi Guvernul asigură largi posibilităţi de învăţătură, de cucerire a ştiinţei şi culturii tinerilor aparţinînd minorităţilor naţionale. Cifrele din graficul alăturat ilustrează acest lucru. Dacă în 1940 existau 817 şcoli cu limba de predare a minorităţilor naţionale, în anul 1954 ele au crescut la peste 8200. Şi numărul elevilor aparţinînd minorităţilor naţionale a crescut foarte mult. De la 68.000 şcolari şi elevi cîţi existau în anul 1940, astăzi numărul acestora a crescut considerabil, ajungînd la peste 370.000.

În anii regimului democrat-popular înflorirea culturii minorităţilor naţionale a cunoscut un avînt nemaiîntîlnit. Cartea a pătruns în cele mai îndepărtate oraşe şi sate din ţară locuite de minorităţile naţionale

În ultimii zece ani s-au editat în limbile minorităţilor naţionale — maghiară, sîrbă, germană, ucraineană, rusă, tătară etc. — 4640 de titluri de cărţi într-un tiraj de 29.894.406 exemplare.

Cifre şi fapte

- Oamenii muncii din rîndurile minorităţilor naţionale se bucură de aceleaşi drepturi politice ca şi poporul romîn. Din cei 135.220 de deputaţi aleşi în sfaturile populare regionale, orăşeneşti, raionale şi comunale, 13,07 la sută sînt din rîndurile minorităţilor naţionale.
- Numai în raionul Timişoara din cei 972 de deputaţi aleşi în sfaturile populare, 169 sînt maghiari, 145 germani, 75 sîrbi, 3 evrei şi 15 de alte minorităţi naţionale.
- În ultimul timp, în Regiunea Autonomă Maghiară au fost construite noi întreprinderi şi fabrici. Numai în oraşul Tg. Mureş s-au construit în ultimii 3 ani, 6 întreprinderi printre care fabrica „Encsel Mauriciu", o fabrică de hîrtie foto sensibilă etc. De curînd la Remetea s-a pus în funcţiune o fabrică mecanizată de praf de lapte.
- Doar 60 de medici asigurau în trecut asistenţa medicală pe cuprinsul regiunii Baia Mare. Iată de ce în aceste părţi bîntuiau pe vremuri cele mai cumplite boli. Azi, în regiunea Baia Mare un personal sanitar format din peste 1.900 cadre cu o înaltă calificare se îngrijeşte cu atenţie de sănătatea oamenilor muncii romîni, maghiari, germani etc. Din acest număr fac parte 475 medici, numeroşi farmacişti, laboranţi.
- Tot mai mulţi oameni ai muncii romîni, maghiari, sîrbi, germani, din regiunea Timişoara îşi construiesc locuinţe cu ajutorul creditelor pe termen lung, acordate de Stat. Bunăoară, în primul semestru al acestui an în oraşul Timişoara s-au acordat credite pentru construirea a 139 de locuinţe muncitoreşti iar în oraşul Reşiţa pentru 52 de locuinţe.

Viaţa a învins

În comuna Cenei, raionul Timişoara, trăiesc laolaltă înfrăţiţi ţărani muncitori romîni, sîrbi, maghiari, germani, croaţi, romi, bulgari.

„Hinto" — înseamnă în limba maghiară landou sau caleaşcă boierească. Pe vremuri, cuvîntul ăsta căpătase la Cenei un înţeles larg de tot. „Hinto" — ziceau şi ţăranii romîni şi cei sîrbi şi cei maghiari, germani, croaţi, romi şi bulgari. E drept că „hinto"-ul lui Cirin Sava, moşier cu o sută de hectare în cap şi cu o mîndreţe de conac, sau al lui Szekeres Coloman — om de talia primului la avere — nu avea ca blazon vreo copită de bou, — cum era moda moşierească pe acele timpuri — „hinto"-ul rămînea însă „hintou".

Cînd venea caleaşca boierească din susul uliţei, sătenii ziceau că-i mai bine să dispară fiindcă oamenii ăştia mari nu puteau să sufere nici piedici pe şosea şi nici priviri curioase de „nespălaţi".

La Cirin Sava şi Szekeres Coloman, la chiaburi ca alde Maletici Obrad, Cirin Costa, Rotsing Matei sau Zaner Iosif lucra mai tot satul. Ba, mai veneau şi din alte sate. Unii munceau ca slugi, alţii primeau pămînt în parte. Fapt e însă, că galbenii tot în punga stăpînului se strîngeau. Pe vremea „hinto"-ului pămînt la Cenei aveau puţini oameni, cei care aveau... apoi ăia şi aveau, nu cu ţîrîita.

Dacă pămînt aveau puţin oamenii, în schimb braţe — cîte două, bune de muncă, aveau mai toţi. Mare păcat însă că ăştia cu „hinto" erau — sau poate se făceau numai — tare proşti în ale anatomiei, nu cunoşteau la oameni mai nimica, cu toate că toţi, fără excepţie, de regulă aveau şi stomac care chiorăia tare amarnic. Şi mulţi, chiar foarte mulţi oameni aveau copii, care ştiau să ţipe cînd le era foame, de nu se mai auzea lătratul cîinilor.

Moşierii şi chiaburii din Cenei erau vicleni nevoie mare. Vedeau că în comună oamenii erau tare nemulţumiţi. Iar nemulţumirea trebuia împăcată. Atunci a fost pusă la bătaie ca în atîtea dăţi arma otrăvită a burgheziei, şovinismul, vrajba între cei săraci.

În locul unde azi e căminul cultural, pe atunci era clubul ciocoilor „Casinoul". Era o adevărată organizaţie de ticăloşi. Capii erau cei cu „hinto" iar ca membrii trupa de chiaburi. Aici nu putea să-şi bage piciorul nici un ţăran muncitor. La club, stăpînii comunei trăgeau chefuri de le mergea vestea peste şapte sate, jucau cărţi şi biliard, se îmbătau ca porcii, într-un cuvînt, trăiau „boiereşte". Chefuiau împreună, se îmbrăţişau ca fraţii moşieri şi chiaburi, romîni, sîrbi, maghiari, germani, croaţi, romi sau bulgari şi-şi băteau capul cum să facă ca slugile lor să se duşmănească mai cumplit.

Treaba asta nu a mers totdeauna însă aşa. În sat s-au ivit oameni care nici de „hinto" nu se temeau, dar nici de bătăile jandarmilor şi nici de închisori. Aceşti oameni vorbeau poporului de la inimă la inimă, arătînd celor oropsiţi că în timp ce moşierii şi chiaburii trăiau ca fraţii şi se înţelegeau de minune cum să tragă şi pielea de pe cei săraci — ţăranii muncitori se învrăjbeau fără rost.

Încă în timpurile acelea grele, la Cenei, se înfiripase o organizaţie ilegală de comunişti. De atunci bandei de la Casino îi venea din ce în ce mai greu să bage zîzanie între oameni.

Iar în 1944, cînd armatei lui Hitler îi sfîrîiau călcîiele în fuga spre bîrlogul ei, lepădăturile de la Casino, au dat pe mîna gestapoului pe cîţiva membri ai organizaţiei ilegale de partid din Cenei, care au fost ucişi şi aruncaţi într-o groapă comună.

Dar groapa aceea comună unde sîngele celor mai buni fii ai comunei s-a întîlnit la un loc, a rămas la Cenei şi pînă în zilele noastre şi va rămîne mereu ca un monument solemn al frăţiei oamenilor din satul cu şase minorităţi naţionale.

E o dimineaţă răcoroasă de toamnă.

Din susul uliţei, de acolo unde se zărea pe vremuri înecat în norul de praf „hinto"-ul, se aud duduituri de motoare. Sosesc semetiştii. Sînt mai toţi flăcăi din sat, care în S.M.T.-ul din Cenei au învăţat struniirea coloşilor cu şenile. Flăcăii cu feţele bronzate, care au stat la datorie şi sub ploile primăvăratice şi pe arşiţa nemiloasă a verii şi-n faţa vîntului tomnatic se întorc victorioşi de la bătălie să-şi pregătească în zilele iernii maşinile pentru noi izbînzi pe ogoare.

Secţiile cooperativelor şi-au deschis de dimineaţă larg uşile. E mare forfotă aici. Oamenii îşi fac cumpărături, pleacă mulţumiţi. Secţiile astea sînt răspîndite prin toată comuna, unde te uiţi, hop şi o tablă roşie a cooperativei de consum. Sînt magazine mixte, librărie, croitorie, tîmplărie, frizerie, cismărie, restaurant, brutărie şi altele.

Din uliţa ce duce spre Cărpiniş apar un cîrd lung de căruţe. Cine o fi oare? Cei din brigada a III-a de cîmp a colectivei „Drapelul roşu", sau cei din a V-a? Caii frumoşi fug în galop, roţile căruţelor au umplut strada de zgomot. În căruţe oamenii se ţin de şagă cei tineri se hîrjonesc. Pe semne au mai rămas niscaiva treburi pe ogoare, poate ultimele.

Un pîlc gălăgios de copii se revarsă pe uliţă. Cine ştie, azi, mîine, fulgi mari se vor fugări din înaltul cerului pînă la pămînt. Şi atunci să vezi ce bătălie va fi pe uliţa mare a satului. Dar la un loc copiii se despart, pleacă în patru direcţii; unii la şcoala romînă, alţii la cea sîrbă, maghiară sau germană.

Pe uliţă oamenii mînaţi de treburi se întîlnesc, se salută cu voie bună. În cîte feluri se mai salută şi oamenii ăştia din Cenei! Stai şi asculţi. La un „Bună dimineaţa" se răspunde „Zdravo" la un „Gut Morgen" — „Jó reggelt". Parcă nu-i tot una?

Uite colo şi fostul Cazino, cuibul lipitorilor din Cenei unde o tablă roşie străjuieşte intrarea: „Căminul cultural". Poţi vedea în zilele de duminică jocuri romîneşti, sîrbeşti, maghiare şi germane.

Stai aşa şi te uiţi în susul uliţei. Vezi venind de acolo tractoriştii de la S.M.T. Cenei, colectiviştii din sat, vizitiii gospodăriei de stat, şcolarii şi oamenii trecînd în sus şi în jos cu treburi. Ei, cîte nu se pot vedea pe uliţa lungă a Ceneiului! Un singur lucru însă precis nu poţi vedea. Poate în asta constă şi marea bucurie ce poţi citi în ochii ceneienilor. Poţi să stai privind în susul uliţei mult şi bine — să stai aşa secole — dar de zărit, nu vei zări niciodată, răsărind în colbul ridicat de pe şosea de cai boiereşti, „hinto". Şi nu vei zări „hinto" căci viaţa a învins şi-n comuna ceneienilor.

ŞTEFAN HALMOŞ

Cifre şi fapte

- În raionul Sighet au luat fiinţă în ultimii ani 5 şcoli elementare cu limba de predare maghiară. În oraş funcţionează un liceu mixt maghiar, 4 şcoli elementare pentru ucraineni, un liceu şi o şcoală pedagogică. Elevii diferitelor şcoli pot consulta cărţi în limba maternă la biblioteca oraşului care numără peste 10.000 de volume.
- În satele regiunii Constanţa este întîmpinată cu bucurie echipa artistică a şcolii pedagogice tătare. Tinerii tătari şi turci au reale posibilităţi de a-şi dezvolta arta şi cultura lor naţională. La biblioteca „Casei de cultură a Sindicatelor" sînt 6300 de cărţi în limbile lor.
- Şi lipovenii, harnici pescari din deltă, au posibilitatea de a-şi dezvolta cultura şi tradiţiile în limba lor maternă. În raionul Tulcea sînt 58 cămine culturale, 12 case de citit, 70 biblioteci cu peste 49.000 de cărţi, 30 de colţuri roşii şi 3 staţii de radioficare cu peste 1.000 de difuzoare. Pe căile apelor din deltă pătrund pînă în satele cele mai depărtate navele caravanei cinematografice ce prezintă lipovenilor filme documentare şi artistice.
- În anii regimului democrat-popular s-au înfiinţat 6 teatre ale minorităţilor naţionale, precum şi secţii de limba maghiară şi germană la Teatrul de Stat din Timişoara şi o secţie de limbă maghiară la teatrul de Stat din Baia Mare.
- Alături de tinerii romîni, tinerii minorităţilor naţionale de la sate, care cu ani în urmă nici nu auziseră de sport, practică astăzi diferite ramuri sportive. Despre acest lucru ne vorbesc cei peste 262.000 de participanţi la „Spartachiada satelor" din 1953 dintre care peste 65 000 de tineri maghiari, germani, sîrbi, tătari, ucraineni, bulgari, turci şi de alte minorităţi naţionale.

Documentele adoptate de sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

Cu privire la situaţia creată în diferite părţi ale Asiei în urma presiunii străine şi a sistemului de blocuri şi coaliţii militare

STOCKHOLM 25 (Agerpres). — TASS transmite:

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a adoptat o rezoluţie intitulată: „Cu privire la situaţia creată în diferite părţi ale Asiei în urma presiunii străine şi a sistemului de blocuri şi coaliţii militare". În rezoluţie se spune:

Examinînd situaţia din Asia, sesiunea Consiliului Mondial al Păcii îşi exprimă satisfacţia faţă de evenimentele fericite de mare însemnătate care au contribuit la încetarea războiului din Coreea şi Indochina, au creat condiţiile pentru stabilirea păcii în Asia şi au ajutat la slăbirea încordării internaţionale.

Rezultatele conferinţei de la Geneva reprezintă o victorie a forţelor iubitoare de pace. În Indochina operaţiunile militare au încetat şi pentru prima dată după mulţi ani în această regiune a lumii nu este în curs nici un mare război.

Declaraţia comună a primilor miniştri ai Indiei şi Chinei a dat o formă concretă idealului coexistenţei paşnice pe baza următoarelor cinci principii:

1. Respectarea reciprocă a integrităţii teritoriale şi a suveranităţii.
2. Neagresiunea.
3. Neamestecul în treburile interne ale altor state
4. Egalitate în drepturi şi avantaje reciproce.
5. Coexistenţa paşnică.

Aceste principii au fost primite cu căldură de popoarele din Asia şi din lumea întreagă şi au fost acceptate de guvernele Birmaniei, Republicii Democrate Vietnam, Uniunii Sovietice şi de conducătorii guvernului Indoneziei. Aceste cinci principii nu numai că au creat baza pentru pace şi securitate colectivă în Asia, ci [illegible] ar oferi baza pentru coexistenţa paşnică şi relaţii prieteneşti între toate ţările.

Aceste evenimente au întărit unitatea şi solidaritatea în Asia, spulberînd speranţele acelora care încearcă să aţîţe „pe asiatici să lupte împotriva asiaticilor". Totuşi, adepţii războiului încearcă mereu să traducă în fapt planurile lor de dominaţie în Asia prin crearea de pacte militare, prin provocări militare, prin amestecul crescînd în treburile interne ale naţiunilor asiatice şi prin acte de violenţă împotriva popoarelor.

Pentru a zădărnici aceste intenţii şi a asigura pacea şi securitatea în Asia, Consiliul Mondial al Păcii cheamă popoarele din Asia şi din lumea întreagă:

1) să lărgească şi să întărească zona păcii în Asia, să stabilească securitatea paşnică şi colectivă pe baza celor cinci principii;

2) să se opună încercărilor de creare în Asia de sud-est a unui bloc agresiv (S.E.A.T.O.) şi să zădărnicească traducerea în viaţă a acestui proiect, precum şi a proiectelor celorlalte blocuri militare, ca de pildă pactul S.U.A.-Pakistan, care aţîţă pe asiatici împotriva asiaticilor şi reprezintă un pericol pentru pacea în lumea întreagă;

3) să ceară încetarea dominaţiei şi amestecului străin în toate regiunile Asiei, inclusiv Malaya, Irianul de vest (Noua Guinee olandeză) şi Goa, să obţină retragerea tuturor forţelor militare străine de pe aceste teritorii, precum şi lichidarea tuturor bazelor militare străine de pe pămîntul Asiei şi încetarea imediată a periculoaselor experienţe cu bombele atomice şi cu hidrogen, care au avut efecte mortale în oceanul Pacific şi au otrăvit aerul şi apele Asiei;

4) să ceară încetarea intervenţiei străine pe teritoriul chinez Taivan (Formoza), să insiste ca Republica Populară Chineză să-şi ocupe locul legitim în O.N.U.;

5) să ceară ca ţările interesate să reînceapă grabnic conferinţa pentru unificarea paşnică a Coreei, în conformitate cu aspiraţiile poporului coreean, conferinţă la care să participe state neutre din Asia; să ceară stricta respectare a clauzelor armistiţiului în Indochina;

6) să se opună remilitarizării Japoniei, — remilitarizare care ameninţă pacea şi securitatea în Asia şi în lumea întreagă.

Numai în acest fel popoarele Asiei vor putea să obţină întărirea păcii, libertatea dezvoltării şi posibilitatea unui progres multilateral şi să-şi aducă contribuţia la stabilirea păcii în lumea întreagă.

Stockholm, 23 noiembrie 1954.

Cu privire la situaţia creată în ţările Americii Latine în urma amestecului străin în afacerile interne ale naţiunilor

STOCKHOLM 25 (Agerpres). — TASS transmite:

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a adoptat o rezoluţie „Cu privire la situaţia creată în ţările Americii Latine în urma amestecului străin în afacerile interne ale naţiunilor". În rezoluţie se spune:

Sub camuflajul pactelor şi acordurilor, care ar avea drept scop asigurarea securităţii colective a continentului american, în ţările Americii Latine se intensifică dominaţia unui singur stat al cărui amestec în viaţa acestor ţări constituie factorul [illegible] de securitate.

Condiţiile în care se află în prezent ţările Americii Latine reprezintă o piedică în calea destinderii încordării internaţionale.

Aceste condiţii sînt următoarele:

— Lipsa de securitate, care decurge din politica pregătirilor de război îşi găseşte expresia în anumite pacte şi acorduri regionale care sfidează suveranitatea şi libertatea statelor din America Latină şi care dau pretexte pentru intervenţii străine, asemenea aceleia care a provocat recent căderea guvernului legal din Guatemala.

— Încheierea unor pacte militare bilaterale şi acorduri regionale, care au dus la rezoluţiile politice adoptate la conferinţa de la Caracas, precum şi includerea ţărilor Americii Latine în blocuri agresive. Aceasta le obligă să pună la dispoziţie pentru scopuri pur militare cea mai mare parte din bogăţiile lor naturale şi poate să atragă popoarele iubitoare de pace în războaie, care sînt în contradicţie cu interesele şi aspiraţiile lor.

— Intensificarea nejustificată şi costisitoare a cursei înarmărilor în ţările din America Latină, care aduce un mare prejudiciu economiei lor naţionale, şi face să scadă nivelul de trai, şi aşa scăzut, al popoarelor din aceste ţări.

— Presiunea exercitată asupra ţărilor din America Latină, care s-a manifestat în repetate rînduri prin felul în care reprezentanţii lor au votat într-o serie de organizaţii internaţionale, ceea ce reprezintă o piedică în calea spre îmbunătăţirea relaţiilor internaţionale şi spre rezolvarea prin tratative a conflictelor şi problemelor nerezolvate.

— Îngrădirea libertăţii comerţului şi a repartizării materiilor prime în America Latină, care duce la crearea unei pieţe obligatorii, la stabilirea unilaterală a preţurilor şi împiedică întărirea prieteniei cu alte naţiuni pe baza avantajelor reciproce.

— Îngrădirea legăturilor culturale cu toate ţările din lume şi presiunea exercitată asupra culturilor naţionale în scopul de a le impune forme străine lor.

Luptînd pentru menţinerea suveranităţii lor şi pentru asigurarea unei adevărate securităţi pentru toate popoarele şi pentru fiecare din ele în parte, popoarele din America Latină contribuie în mod efectiv la lupta pentru pace în America şi în întreaga lume.

Consiliul Mondial al Păcii consideră că numai pe calea colaborării între popoarele de pe continentul american pe baza egalităţii în drepturi şi respectului reciproc, popoarele din America Latină pot ajunge la prosperitate şi la întărirea securităţii.

Stockholm, 23 noiembrie 1954.

Cu privire la situaţia creată în ţările dependente şi semi-dependente în urma presiunii străine şi a sistemului blocurilor şi coaliţiilor militare

STOCKHOLM 25 (Agerpres). — TASS transmite:

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a adoptat o rezoluţie intitulată: „Cu privire la situaţia creată în ţările dependente şi semi-dependente în urma presiunii străine şi a sistemului blocurilor şi coaliţiilor militare". În rezoluţie se spune:

Participanţii la mişcarea mondială pentru pace au considerat întotdeauna că violenţa folosită pentru a menţine popoarele în stare de dependenţă şi asuprire colonială, reprezintă un pericol serios pentru cauza păcii. Participanţii la această mişcare au considerat întotdeauna că amestecul străin în treburile interne ale popoarelor coloniale, includerea ţărilor lor în pacte agresive şi crearea de baze strategice străine pe teritoriile lor, agravează încordarea în relaţiile internaţionale.

Acordurile de la Londra şi Paris nu numai că reprezintă o primejdie pentru securitatea popoarelor Europei şi pentru pacea în lumea întreagă, dar traducerea lor în fapt ar avea consecinţe directe şi grele pentru viaţa popoarelor coloniale şi semi-coloniale, care şi aşa au o soartă atît de grea şi uneori chiar tragică.

Consiliul Mondial al Păcii subliniază din nou în faţa opiniei publice mondiale pericolul pentru cauza păcii care decurge din situaţia creată în diferite ţări dependente şi semi-dependente. În Malaya, Kenya, în Africa de nord, conflictele armate se pot transforma în războaie făţişe şi pot periclita pacea în lumea întreagă.

În timpul războiului din Indochina, mişcarea mondială pentru pace a proclamat necesitatea şi posibilitatea curmării unor asemenea conflicte pe cale paşnică. Evenimentele au arătat cît de just a fost tratată această cale. În prezent, Consiliul Mondial al Păcii cere reglementarea paşnică şi mai grabnică a celorlalte conflicte care sînt în curs. În Orientul Apropiat şi Mijlociu primejdia pentru cauza păcii o reprezintă amestecul străin sub diferite forme în treburile interne ale popoarelor, avînd drept scop să le impună pacte şi blocuri militare ca pactul turco-pakistanez, pactul Orientului Apropiat şi altele.

Consiliul Mondial al Păcii proclamă că relaţiile între toate statele mari şi mici trebuie să se bazeze pe respectarea celor cinci principii enunţate în declaraţiile comune ale Indiei şi Chinei şi Chinei şi Birmaniei şi care sînt în concordanţă cu Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Consiliul Mondial al Păcii consideră că încetarea conflictelor armate în curs, respectarea independenţei şi realizarea aspiraţiilor sînt factorii esenţiali pentru destinderea încordării internaţionale.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă opinia publică mondială să ceară adoptarea şi traducerea în viaţă a acestor principii care sînt de o mare importanţă pentru asigurarea securităţii generale.

Stockholm, 23 noiembrie 1954.

PENTRU SECURITATEA COLECTIVĂ A EUROPEI IMPOTRIVA ACORDURILOR DE LA PARIS!

Landtagul bavarez a respins acordurile de la Paris cu privire la Saar

BERLIN 25 (Agerpres). — A.D.N.

Cu votul tuturor partidelor, cu excepţia Uniunii creştin-democrate — partidul lui Adenauer-landtagul bavarez a respins acordul germano-francez cu privire la Saar — parte integrantă a acordurilor de la Paris.

În rezoluţia landtagului se subliniază că acest acord „are un caracter definitiv" şi în fond înseamnă ruperea Saarului de Germania. Deputaţii landtagului au cerut guvernului bavarez să se pronunţe cu hotărîre în Bundesrat împotriva acordului privitor la Saar.

Hotărîrea landtagului bavarez prezintă o deosebită însemnătate în legătură cu faptul că hotărîri similare împotriva tîrgului cu privire la Saar au fost adoptate şi de landtagurile landurilor vest-germane Hessen, Saxonia Inferioară, Bremen, Renania-Palatinat. Ca urmare, landurile ale căror landtaguri au respins acordul de la Paris cu privire la Saar, au în Bundesrat 21 reprezentanţi din totalul de 38 deputaţi ai Bundesratului. Astfel, de pe acum a ieşit la iveală că majoritatea Bundesratului este împotriva acordului de la Paris cu privire la Saar.

Bundesratul va lua în discuţie problema Saarului la începutul lunii decembrie.

Fuga e ruşinoasă, dar e sănătoasă

BERLIN 25 (Agerpres). — A.D.N.

Participanţii la un miting electoral al Uniunii creştin-sociale, care a avut loc la Augsburg, indignaţi de discursul lui Blank (de fapt ministru de război în guvernul de la Bonn) care îndemna tineretul să intre în armata mercenară vest-germană, l-au luat la bătaie. Blank a fost nevoit să se salveze prin fugă.

Răspunsul guvernului Iugoslaviei la nota sovietică

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS

La 24 noiembrie, secretariatul de stat pentru Afacerile Externe al R.P.F. Iugoslavia a remis ambasadei U.R.S.S. în Iugoslavia răspunsul guvernului R.P.F. Iugoslavia la nota sovietică din 13 noiembrie 1954.

În răspuns se arată că guvernul R.P.F. Iugoslavia a studiat cu atenţie propunerea guvernului U.R.S.S., „deoarece ea priveşte probleme cărora guvernul R.P.F. Iugoslavia le atribuie o foarte mare importanţă".

„Apreciind orice efort în favoarea soluţionării paşnice a problemelor europene deschise, şi îndeosebi a problemei securităţii ţărilor europene, — se spune în nota de răspuns — guvernul R. P. F. Iugoslavia salută şi sprijină ideea în sine a unei conferinţe formulată în propunerea guvernului sovietic, precum şi faptul că ea este adresată unui număr de 23 ţări şi consideră că ţinerea unei asemenea conferinţe în conformitate cu principiile Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite ar constitui o contribuţie importantă la micşorarea încordării internaţionale".

Guvernul iugoslav consideră pe de altă parte că „punctele de vedere ale unei serii de ţări europene sînt încă foarte depărtate unul de celălalt în numeroase probleme prezentînd un interes comun şi că un mare număr de ţări europene nu sînt în momentul de faţă gata să ia parte la conferinţa amintită". Guvernul iugoslav îşi exprimă punctul de vedere că nu va fi prea tîrziu dacă conferinţa va avea loc şi ulterior datei prevăzute în nota sovietică din 13 noiembrie.

Guvernul R.P.F. Iugoslavia şi-a exprimat convingerea că „eforturile comune ale tuturor ţărilor interesate în direcţia arătată, mai cu seamă dacă paralel cu aceasta ar exista tendinţa spre o limitare stabilită de comun acord a înarmărilor, ar putea asigura — în conformitate cu interesele şi năzuinţele tuturor ţărilor participante interesate — crearea unor condiţii favorabile pentru organizarea unei asemenea conferinţe şi pentru găsirea unor soluţii coordonate fie şi numai în anumite probleme europene deschise, ceea ce fără îndoială ar contribui la micşorarea generală a încordării internaţionale.

Răspunsul guvernului elveţian la nota guvernului sovietic

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite răspunsul guvernului Elveţiei la nota guvernului sovietic din 13 noiembrie 1954.

La 24 noiembrie, legaţia Elveţiei la Moscova a remis Ministerului Afacerilor Externe al U R S S răspunsul guvernului Elveţiei la nota sovietică din 13 noiembrie 1954.

În răspunsul său, guvernul Elveţiei mulţumeşte guvernului sovietic pentru nota sa din 13 noiembrie 1954 şi salută iniţiativa „menită să creeze în lume, şi în special în Europa, un regim trainic de pace şi securitate" „Confederaţia elveţiană — se spune în nota de răspuns — a căutat întotdeauna şi caută şi în prezent să-şi aducă contribuţia la atingerea acestui scop, rămînînd credincioasă unui statut de neutralitate permanentă". Elveţia „n-ar putea să adere la nici un sistem de securitate colectivă care este incompatibil cu acest statut şi care ar putea duce la participarea ei la măsuri comune faţă de altă ţară". Subliniind că unele probleme ridicate în nota sovietică s-au ivit ca urmare a ultimului război şi a lipsei unor tratate de pace, guvernul elveţian declară că aceste probleme urmează să fie examinate şi dezbătute de guvernele ţărilor care au competenţa de a le rezolva Guvernul Elveţiei „nu consideră că participarea Confederaţiei la aceste dezbateri ar putea, în stadiul actual, să contribuie la soluţionarea acestor probleme Deşi guvernul Elveţiei nu consideră cu putinţă să accepte invitaţia făcută în nota din 13 noiembrie, el este gata să examineze problema participării Elveţiei la o conferinţă pe întreaga Europă şi a colaborării în limitele neutralităţii permanente, în vederea creării unui regim de pace şi securitate la care să adere toate ţările din Europa, după ce „problemele la a căror dezbatere Elveţia nu poate lua parte, vor fi soluţionate, sau dacă ţările direct interesate în aceste probleme vor consimţi la convocarea unei conferinţe cu scopul de a crea un sistem de securitate europeană".

Componenţa delegaţiilor guvernamentale poloneză şi bulgară la conferinţa europeană

VARŞOVIA 25 (Agerpres). — Guvernul Republicii Populare Polone a numit delegaţia Republicii Populare Polone la Conferinţa pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, convocată pentru 29 noiembrie din iniţiativa guvernului sovietic. Din delegaţie fac parte: Jozef Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Polone, şeful delegaţiei, Marian Naszkowski, locţiitor al Ministrului Afacerilor Externe şi Waclaw Lewikowski, ambasadorul Republicii Populare Polone în U.R.S.S., membrii delegaţiei.

★ ★ ★

SOFIA 25 (Agerpres). — Agenţia Telegrafică Bulgară transmite:

A fost anunţată oficial componenţa delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Bulgaria la conferinţa pe întreaga Europă, convocată pentru ziua de 29 noiembrie din iniţiativa guvernului Uniunii Sovietice. Din delegaţie, care este condusă de A. Iugov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, fac parte G. Traikov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, M Neicev, ministrul Afacerilor Externe şi K. Lukanov, ambasadorul Bulgariei în U.R.S.S.

Ratificarea acordurilor de la Paris înseamnă scindarea permanentă a Germaniei

— Dezbaterile din Camera Lorzilor —

LONDRA 25 (Agerpres). — TASS

În timpul dezbaterilor din 23 noiembrie din Camera Lorzilor cu privire la înarmarea Germaniei occidentale lordul Archibald (laburist) a cerut guvernului englez să acorde o deosebită atenţie propunerilor lui V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la securitatea europeană şi unificarea Germaniei, cuprinse în răspunsurile lui la întrebările corespondentului ziarului „Pravda".

„Dacă punctul de vedere oficial consideră că acum este prea tîrziu pentru unificare, acest lucru trebuie spus. Atunci noi trebuie să renunţăm la argumentul că refuzul ruşilor de a ţine alegeri libere împiedică unificarea Germaniei. Dacă însă ţelul principal constă în a alătura forţa Germaniei occidentale la puterea statelor occidentale, în acest caz mi se pare că plătim într-adevăr un preţ prea ridicat. *Ratificarea (acordurilor celor nouă puteri) înseamnă, după părerea mea, scindarea permanentă a Germaniei şi eu consider că în cele din urmă scindarea permanentă a Germaniei constituie cel mai mare pericol pentru cauza păcii.* Aceasta înseamnă permanentizarea situaţiei din Coreea în Europa, şi este aproape sigur că aceasta va duce la un nou război".

Lordul Stansgate (laburist) a criticat de asemenea propunerile cu privire la înarmarea Germaniei occidentale şi a subliniat că prin acordul celor nouă puteri Europa va fi supusă presiunii colaborării americano-germane.

Stansgate a criticat guvernul englez pentru refuzul de a accepta propunerea sovietică cu privire la convocarea la 29 noiembrie a unei conferinţe pe întreaga Europă în problema securităţii colective în Europa. Atitudinea guvernului englez, a declarat el, nu este satisfăcătoare.

LONDRA 25 (Agerpres). — După cum transmite agenţia Reuter, la 24 noiembrie, Camera Lorzilor din Anglia a aprobat acordurile de la Londra şi Paris fără a le pune la vot.

Săptămîna trecută, Camera Comunelor, care cuprinde 625 membri, a aprobat aceste acorduri cu 264 voturi contra şase. S-au înregistrat 355 abţineri.

Manifestări ale opoziţiei unor deputaţi francezi faţă de acordurile de la Paris

PARIS 25 (Agerpres). — După cum reiese din ştirile presei pariziene, în ultimul timp adepţii înarmării Germaniei occidentale în cadrul „Uniunii Europei occidentale" au ajuns într-o situaţie foarte dificilă. În comisiile parlamentare sînt puţini cei dispuşi să prezinte raportul în care să se propună Adunării Naţionale să ratifice acordurile de la Londra şi Paris. Astfel, comisia financiară a Adunării Naţionale a fost nevoită să numească de trei ori pe raportorii ei şi în toate cele trei cazuri aceştia — Felix Gaillard şi Courant (republicani independenţi) şi Max Brusset — membru în „Uniunea republicană de acţiune socială" au refuzat această misiune. Presa subliniază că hotărîrea grupului parlamentar („Uniunea republicană de acţiune socială") de a interzice membrilor săi să prezinte în vreo comisie parlamentară raportul cu privire la acordurile de la Londra şi Paris a stîrnit o mare agitaţie în Adunarea Naţională şi în special în cercurile guvernamentale.

În dimineaţa zilei de 23 noiembrie a avut loc o nouă şedinţă a Comisiei financiare a Adunării Naţionale. Max Brusset, fost gaullist care fusese numit raportor în numele acestei comisii pentru acordurile de la Londra şi Paris, a declarat din nou că avînd în vedere hotărîrea grupului său parlamentar, el refuză sarcina care i-a fost încredinţată. Brusset a adăugat că trebuie să fie numit raportor „unul din prietenii preşedintelui Consiliului de miniştri".

După cum relatează ziarul „France-Soir", deoarece la şedinţa comisiei nu a asistat niciun radical, Paul Reynaud, care a prezidat şedinţa, a răspuns: „Numărul prietenilor preşedintelui Consiliului de miniştri este mic. Or, noi trebuie să numim un raportor".

În concluzie, comisia a ales în unanimitate ca raportor pentru acordurile de la Londra şi Paris pe deputatul Liautey (partidul ţărănesc), care a declarat: „Accept să fiu raportor dar vă previn că părerea mea va fi negativă".

Comisia apărării naţionale a Adunării Naţionale a numit la 24 noiembrie ca raportor pentru acordurile de la Londra şi Paris pe deputatul Loustaunau-Lacau (partidul ţărănesc). Agenţia France Presse subliniază că Loustaunau-Lacau se pronunţă de asemenea împotriva ratificării acordurilor sus-menţionate.

Ziarul „Le Monde" subliniază de asemenea că în parlament nimeni nu se pronunţă în apărarea acordurilor de la Londra şi Paris. „La atitudinea vădit ostilă a comuniştilor şi a unor gaullişti moderaţi, scrie ziarul „Le Monde", se adaugă şi tăcerea radicalilor, ostilitatea majorităţii covîrşitoare a adepţilor „comunităţii defensive europene" şi poziţia de expectativă adoptată de majoritatea grupului „Uniunii republicane de acţiune socială". Toate acestea vor duce indiscutabil la crearea unei majorităţi care se va supune cu resemnare soartei, dar cu două condiţii, ca dezbaterile să aibă loc la termenul prevăzut, adică la mijlocul lunii decembrie, şi ca actualul preşedinte al Consiliului de Miniştri să mai fie la putere.

Majoritatea deputaţilor are ca şi pînă acum o atitudine ostilă faţă de înarmarea Germaniei".

In memoria lui A. I. Vîşinski

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: În noaptea spre 25 noiembrie a sosit la Moscova, venind din New York, avionul special care a adus sicriul cu corpul neînsufleţit al lui A. I. Vîşinski, eminent om de stat, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Aerogara Vnukovo este drapată în negru La sosirea avionului au fost de faţă V. M. Molotov, prim vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe; membrii Comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor — M G. Pervuhin, A. A. Gromiko, K. P. Gorşenin, A. F. Gorkin şi M. A. Iasnov; rudele şi prietenii defunctului; funcţionari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti din Moscova. Au fost de asemenea de faţă şefii şi personalul ambasadelor statelor străine.

La ora 23.50 avionul a aterizat. Pe aerodrom a fost aliniată o escortă militară. Se aud acordurile unui marş funebru. Din avion s-a scos sicriul cu corpul neînsufleţit al lui A. I. Vîşinski şi coroane. Cortegiul funebru s-a îndreptat spre oraş.

★

MOSCOVA 25 (Agerpres). — După cum anunţă ziarul „Pravda", Comisia pentru organizarea funeraliilor lui A. I. Vîşinski a comunicat că la 25 noiembrie, începînd de la orele 12 ziua şi pînă la orele 11 seara, oamenii muncii au avut acces în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor pentru a-şi aduce ultimul omagiu defunctului A. I. Vîşinski.

CONDOLEANŢE EXPRIMATE ÎN LEGĂTURĂ CU ÎNCETAREA DIN VIAŢĂ A LUI A. I. VÎŞINSKI

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite:

În legătură cu încetarea din viaţă a lui Andrei Ianuarievici Vîşinski, eminent om de stat, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prim-locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., au sosit condoleanţe:

Din partea guvernului R. P. Chineze şi Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez: din partea C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliului de Miniştri şi Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne; din partea C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria. Prezidiului Adunării Populare şi Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria; din partea guvernului Republicii Democrate Vietnam şi C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam; din partea guvernului Republicii Populare Democrate Coreene; din partea C.C. al Partidului Popular Revoluţionar Mongol şi Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Mongole; din partea lui **Zdenek Fierlinger**, preşedintele Adunării Naţionale a Republicii Cehoslovace; din partea lui **Jawaharlal Nehru**, primul ministru al Indiei; din partea lui **S. Skrzeszewski**, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Polone; din partea lui **J. Boldoczky**, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Ungare; din partea lui **V. David**, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace; din partea lui **Mincio Neicev**, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Bulgaria; din partea lui **Behar Shtylla**, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Albania; din partea Uniunii democrate a poporului finlandez; din partea lui **Huri**, primul ministru al Siriei; din partea lui **Bech**, şeful guvernului din Luxemburg; din partea lui **Atasi**, ministrul Afacerilor Externe al Siriei; din partea lui **H. Hansen**, ministrul Afacerilor Externe al Danemarcei; din partea lui **F. Koprülü**, ministrul Afacerilor Externe al Turciei; din partea lui **F. Pittaluga**, ministrul Afacerilor Externe al Uruguayului; din partea lui **L. Evans**, director general al U.N.E.S.C.O.; din partea lui **Plats-Mills**, preşedintele Asociaţiei pentru prietenia anglo-sovietică.

Desfăşurarea mascaradei judiciare de la Karlsruhe

BERLIN 25 (Agerpres). — A. D. N. transmite:

La 23 noiembrie, în cadrul procesului Partidului Comunist din Germania, care se judecă la Karlsruhe, s-a dat citire declaraţiei preşedintelui Partidului, Max Reimann.

În declaraţia sa, M. Reimann protestează împotriva intenţiei secţiei a VI-a a Curţii Federale de Justiţie de a interzice lui M. Reimann şi W. Fisch, împuterniciţii Partidului Comunist din Germania, de a convoca adunări şi mitinguri şi de a asista la ele, de a pleca la Karlsruhe şi de a face vreo declaraţie pentru opinia publică în afara clădirii tribunalului, în tot cursul procesului de la Tribunalul Constituţional Federal. În declaraţie se protestează de asemenea împotriva ordinului guvernului de la Bonn cu privire la arestarea lui M. Reimann şi a membrilor conducerii Partidului — F. Rische, W. Fisch şi J. Ledwohn, pe motiv că aceştia au participat la elaborarea programului unificării Germaniei pe cale paşnică.

„Partidul Comunist din Germania, se spune în încheiere în declaraţie, refuză să recunoască ca legală o asemenea batjocorire a drepturilor şi legii care nu poate fi comparată decît cu inchiziţia medievală împotriva ereticilor şi vrăjitoarelor".

La sfîrşitul şedinţei din 23 noiembrie a Tribunalului Constituţional Federal s-a discutat cererea apărării Partidului Comunist din Germania de a recuza pe judecătorul Tribunalului Constituţional Federal, Stein. În numele apărării, avocatul Kaul a declarat că judecătorul Stein a încălcat normele procedurale sustrăgînd în cursul procesului Partidului Comunist din Germania, care s-a judecat în 1952, procesul verbal al interogatoriului unui martor şi punînd acest proces verbal la dispoziţia reprezentanţilor guvernului de la Bonn — parte în acest proces.

Preşedintele Wintrich, a respins cererea apărării cu privire la recuzarea judecătorului Stein. Din declaraţia sa rezultă că în procesele politice înscenate comuniştilor se admit orice mijloace de cercetări, chiar dacă ele încalcă normele procedurale.

Situaţia din Africa de nord franceză

PARIS 25 (Agerpres). — Agenţiile de presă occidentale anunţă că situaţia în Africa de nord franceză devine tot mai încordată pe măsură ce lupta pentru libertate şi independenţă naţională a popoarelor din această regiune creşte în intensitate.

După cum s-a anunţat recent, în cadrul aşa-numitelor „tratative franco-tunisiene", care se desfăşoară la Paris între reprezentanţi ai guvernului francez şi ai „guvernului" marionetă tunisian, s-a ajuns la un acord în ceea ce priveşte măsurile necesare pentru a înăbuşi mişcarea de rezistenţă a patrioţilor tunisieni. Vorbind în parlamentul francez despre acest acord, ministrul pentru problemele Marocului şi Tunisiei, Fouchet, a avut grijă să sublinieze că Franţa şi-a asigurat „garantii" în ceea ce priveşte protejarea intereselor cetăţenilor francezi din Tunisia. În acelaşi timp a fost dată publicităţii la Paris o declaraţie „comună" franco-tunisiană în care autorităţile colonialiste adresau un ultimatum patrioţilor tunisieni, cerîndu-le, sub ameninţarea unor grave represiuni să înceteze rezistenţa.

În încercările lor de a „restabili ordinea" pe teritoriul Tunisiei, autorităţile colonialiste se lovesc de rezistenţa hotărîtă a populaţiei tunisiene, rezistenţă pe care autorităţile franceze caută să o înfrîngă prin represiuni sîngeroase. Agenţia France Presse anunţă că în cursul unei masive „operaţii de curăţire", întreprinsă în regiunea muntoasă Sidi Aigh — la 40 de kilometri nord de Gafsa au fost ucişi 33 tunisieni, iar alţi 11 au fost arestaţi.

După cum reiese din relatările agenţiilor de presă şi din declaraţiile conducătorilor politici, lupta patrioţilor tunisieni este susţinută de întreaga populaţie a ţării.

În Algeria, operaţiunile militare represive, organizate de autorităţile franceze, arată limpede cît de puternică este lupta poporului algerian pentru scuturarea jugului colonialist. Operaţiunile militare care se desfăşoară în regiunea muntoasă Aurès nu dau rezultatul scontat de colonialişti, care se văd nevoiţi să ceară mereu noi întăriri.

Declaraţiile lui Churchill

LONDRA 25 (Agerpres). — TASS transmite:

La 23 noiembrie, primul ministru Churchill luînd cuvîntul în faţa alegătorilor din circumscripţia sa electorală, Woodford, a declarat: „Încă înainte de terminarea războiului, în timp ce germanii se predau cu sutele de mii şi pe străzile noastre mulţimea triumfa de bucurie, am adresat lui Montgomery o telegramă în care îi dădeam directive să adune cu grijă armele germane şi să le depoziteze pentru ca ele să poată fi uşor distribuite din nou soldaţilor germani, cu care ar fi trebuit să colaborăm dacă ofensiva sovietică ar fi continuat".

Agenţia Press Association arată că atunci cînd Churchill rostea aceste cuvinte din public s-au auzit strigăte „Ruşine!".

„Politica noastră — a declarat Churchill — este pace de pe poziţii de forţă". Acordurile de la Londra şi Paris, după spusele lui Churchill, „constituie în multe privinţe o îmbunătăţire a comunităţii defensive europene...."

SPECTACOLE

VINERI 26 NOIEMBRIE 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel: C[illegible] Slavia: Republica, Bucureşti, Gh. Doja: Ordinul [illegible] I. C. Frimu: Profesorul Fabre: Înfrăţirea între popoare [illegible] Victoria: Stepa în flăcări: Maxim Gorki: Secretul [illegible] gelui: Lumina: Scrisoare cifrată: Mioriţa [illegible] tul lui Rakoczi: Timpuri Noi: Campionatele [illegible] nale de la Leningrad. Hunyadi Laszlo. Iedul încăpăţînat: Arta: Fiica regimentului: Popular: [illegible] billi (seria I-a): M. Eminescu: O noapte la Veneţia: Tineretului, 23 August, Munca, Ilie Pintilie: Fanfan la Tulipe: Alex. Popov: Volga-Volga: 8 Martie: Schubert: Vasile Roaită: Agentul [illegible] Unirea, Aurel Vlaicu: Răsare soarele (Nopţile [illegible] nistului, seria a II-a): Donca Simo: [illegible] Constantin David: În numele legii: Moşilor, [illegible] Descoperire misterioasă: T. Vladimirescu: [illegible] unor femei: Flacăra: Hamlet: Alex. Sahia: [illegible] credincioşi: 8 Mai: Foc la graniţă: Olga [illegible] Suflete zbuciumate: 1 Mai: Preluc[illegible] Rahova: Tinereţea lui Maxim: Libertăţii [illegible] Marinei Vlascenko: N. Bălcescu: Şcoala [illegible] Cultural: Marile speranţe: Gh. Coşbuc: C[illegible]

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.55.81. DIFUZAREA: Tel. Nr. 8.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.